

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI KAR

GRÁFOK IZOMORFIZMUS-PROBLÉMÁJA ALGEBRAI ESZKÖZÖKKEL

BSc SZAKDOLGOZAT

Írta:

Dávid Balázs Márton
Matematika BSc

Témavezető:

Somlai Gábor
Egyetemi Adjunktus

ELTE
EÖTVÖS LORÁND
TUDOMÁNYEGYETEM

Budapest, 2024

Tartalomjegyzék

1. Bevezető	5
2. Gráfelmélet	6
2.1. Gráfelméleti fogalmak	6
2.2. Gráf izomorfia	7
2.3. Gráf izomorfia bonyolultsága	8
2.4. Izomorfia-teljes	9
2.5. NP általánosítása	10
3. Cayley gráfok izomorfája	11
3.1. Csoportelmélet	11
3.2. Cayley gráfok	12
3.3. Cayley gráfok izomorfia problémája	13
3.4. Cayley izomorfia $K_{m,k}$ gráfokon	15
4. CI-gráfok	16
4.1. Kritérium CI-gráfokra	18
5. Normál Cayley gráfok	20
6. A.Ádám sejtése $n = p$ esetén	26
6.1. Elégéses feltétel és a sejtés egy más formája	26
6.2. A sejtés bizonyítása	27
7. CI-ellenőrző	29
7.1. group.py felépítése és működése	29
7.1.1. <code>__init__()</code>	30
7.1.2. <code>get_base_generator()</code>	30
7.1.3. <code>execute_inner_product()</code>	31
7.1.4. <code>generate_cayley_graph()</code>	31
7.1.5. <code>_is_homomorphism()</code>	31
7.1.6. <code>_make_automorphism_group()</code>	31
7.1.7. <code>_generate_potential_isomorph_graphs()</code>	31
7.1.8. <code>_make_isomorph_graphs()</code>	32
7.1.9. <code>check_ci_property()</code>	32
7.1.10. <code>nx.isomorphism.DiGraphMatcher()</code>	33
7.2. products.py felépítése és működése	34

7.3.	group_products.py felépítése és működése	34
7.4.	ultis.py	35
7.5.	CI_property_tester.py felépítése és működése	35
7.6.	Példák a kód felhasználására	36
7.6.1.	Véletlenszerű részhalmazra CI vizsgálat	36
7.6.2.	Egy csoport összes Cayley gráfjának a CI vizsgálata . .	36
7.6.3.	Gráfszorzatra a CI vizsgálata	37
8.	Függelék	40
8.1.	group.py	40
8.2.	products.py	43
8.3.	group_products.py	44
8.4.	utils.py	46
8.5.	CI_property_tester.py	46

Köszönetnyilvánítás

Szeretném megköszönni konzulensemnek, Somlai Gábornak a sok munkáját, hogy egy számomra eddig ismeretlen témakörbe beletekintést nyerhettem. Illetve hálás vagyok, hogy bármikor rendelkezésre állt, és választ adott a felmerülő kérdéseimre.

1. Bevezető

Az életben könnyen felmerülhet a kérdés, hogy két dolog hasonló-e. Így a gráfelméletben is adódik, hogy vizsgáljuk ezt a problémát.

Ahhoz, hogy eldöntsük két gráfról, hogy izomorfak, vagy kell mutatnunk ellenpéldát, hogy miért nem lehetnek izomorfak, vagy kell mutatnunk egy leképezést, ami az egyik gráfot a másikba viszi. Az utóbbi ellenőrzése egy könnyű feladat, így a probléma NP -beli. Viszont arról, hogy P -beli vagy NP -teljes lenne, csak sejtéseink vannak. A bonyolultságának a vizsgálatát viszont megtehetjük több módon is. Például feltehetjük, hogy a saját bonyolultsági osztálya, vagy vizsgálhatjuk $IP(2)$ -be tartozását.

A gráfizomorfia problémát vizsgálhatjuk algebrai eszközökkel is. Az utóbbira egy hasznos eszköz a Cayley gráf fogalma, ami egy csoportból és részhalmazából képez gráfot.

A szakdolgozatom célja a Cayley gráfok tulajdonságainak, és rajtuk keresztül a gráf izomorfia vizsgálata. Így egy gráfelméleti betekintés után, belátjuk pár közvetlen következményét a Cayley gráf definíciójának. Majd rátérünk két Cayley gráf izomorfájának a problémájára, illetve a Cayley reprezentáció fogalmára, amire példát is adunk. Megvizsgáljuk a Cayley gráfok egy csoportosítását, és az automorfizmus csoporton keresztül bevezetjük az $Aut(G, S)$ csoportot. Kimondunk egy fontos tételt, ami a CI -gráf eldöntési problémáját megegyezteteti egy konjugálási tulajdonsággal. Bevezetjük a normál Cayley gráf fogalmát és két példán keresztül vizsgáljuk a normális részcsoport fogalmát. Megnézzük az egyik első CI csoportos eredmények egyikét, végül pedig bemutatunk egy CI ellenőrző programot.

2. Gráfelmélet

A Cayley gráfok témaköre a csoportelmélet és a gráfelmélet együttes eredménye, így az alábbi fejezetben először a gráfelmélet ehhez szükséges alapvető fogalmait fogjuk bevezetni. A fejezet további részében kitérünk a gráfizomorfia témakörére, majd vizsgáljuk a gráfizomorfia nehézségét.

2.1. Gráfelméleti fogalmak

A következőkben felsorolunk pár alapvető definíciót, amiket később használni fogunk.

2.1.1. Definíció. Legyen E és V halmazok, ahol V tartalmazza a csúcsokat. Továbbá értelmezzünk egy $\varphi : E \rightarrow \{(v, v') | v, v' \in V\}$ leképezést. Ekkor a $G = (\varphi, E, V)$ hármast irányítatlan gráfnak nevezzük. Ha különbséget teszünk (v, v') és (v', v) között, akkor irányított gráfról beszélünk. Ha legfeljebb egy él fut v és v' között, akkor egyszerű gráfról beszélünk.

2.1.2. Definíció. Adott egy $G = (\varphi, E, V)$ irányítatlan egyszerű gráf, ha minden $v \neq v'$ -re teljesül, hogy létezik pontosan egy (v, v') él, akkor teljes gráfról beszélünk.

2.1.3. Definíció. Adott egy $G = (\varphi, E, V)$ gráf és egy $v \in V$ csúcsa. Ha egy él (v, v) , tehát v -ből v -be fut, akkor azt az élet hurok élnek nevezzük.

2.1.4. Definíció. Adott egy $G = (\varphi, E, V)$ gráf, egy $v_0, e_1, v_1, \dots, v_n$ sorozatot sétának nevezünk, ha minden $0 \leq i \leq n$ -re teljesül, hogy $\varphi(e_i) = (v_{i-1}, v_i)$.

2.1.5. Definíció. Egy G gráf összefüggő, ha minden csúcsából minden csúcsába létezik séta.

2.1.6. Definíció. Adott egy $G = (\varphi, E, V)$ irányított gráf és egy $v \in V$ csúcsa. Ekkor a v csúcsból induló (v, v') élek számát kifoknak nevezzük, még a csúcsba futó (v', v) élek számát pedig befoknak. Irányítatlan gráf esetében a két érték megegyezik.

2.1.7. Definíció. Egy $G = (V, E)$ gráfot, k -részes gráfnak nevezünk, ha a V csúcsok halmaza felosztható k partícióra, hogy minden $v, v' \in K_i$ -re teljesül, hogy $(v, v') \notin E$. Tehát semelyik partíción belül nem fut él két csúcs között. Ha minden más csúcs között fut pontosan egy él, akkor azt teljes k -részes gráfnak hívjuk.

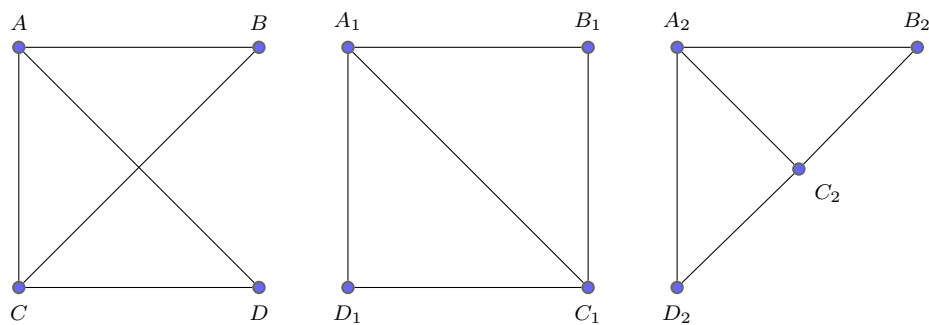
2.2. Gráf izomorfia

Az alábbi alfejezben beletekintünk a gráfok izomorfia problémájába, de ehhez először szükségünk lesz a gráf izomorfia definíciójára:

2.2.1. Definíció. Legyen $G = (\varphi, E, V)$ és $G' = (\varphi', E', V')$ gráfok. A két gráf izomorf, ha $\exists f : V \rightarrow V'$ bijekció, hogy $\forall a, b \in V, (a, b) \in E$ pontosan akkor, ha $(f(a), f(b)) \in E'$.

Elsőre egyszerűnek tűnhet a probléma, hiszen "kis" gráfokra könnyen meg tudjuk határozni a bijekciót. Példának vegyük az alábbi gráfokat:

Példa:

Sorban G , G_1 és G_2 gráfok.

Itt akár az összes lehetőség végigpróbálására is van lehetőségünk. Így találhatunk egy $g : V \rightarrow V_1$ bijekciót, ami az első gráf V csúcsait a második gráf V_1 csúcsaira képzi. A próbálgatás alatt szintén feltűnhet, hogy nem csak 1 bijekciót találhatunk. A második gráfban a B_1 és D_1 , illetve az A_1 és C_1 csúcsokat felcserélve más-más bijekciókat kapunk. Tehát két gráf között több bijekció is lehet.

Nagy gráfok esetén, ha kevés az izomorfia két gráf között, nem feltétlenül hagyatkozhatunk a próbálgatásra, így felmerül a kérdés, hogy van-e valamilyen "gyors" algoritmus a gráf izomorfia problémára. A válasz az, hogy általános esetben azt se tudjuk a problémáról, hogy P-beli vagy NP-teljes lenne-e, csak annyit hogy NP-beli. Tehát az általános eset helyett, valamilyen megszorítások mellett fogjuk vizsgálni az algoritmusokat.

2.3. Gráf izomorfia bonyolultsága

Ahogy korábban is említettük, a gráf izomorfia probléma P-beliségéről, illetve NP-teljességéről nem tudunk. A témakörbe való elmélyüléshez szükségünk lesz P és NP definícióra, amiket a Turing-gépből vezetünk le.

P definiálása Turing-gépen keresztül

2.3.1. Definíció. *Turing-gépnek nevezzük a $T = (k, \Sigma, \Gamma, \alpha, \beta, \gamma)$ hatost, ahol:*

- $k \in \mathbb{N}$, a szalagok száma
- $3 \leq |\Sigma| < \infty, \star \in \Sigma$, egy ábécé
- $|\Gamma| < \infty, START, STOP \in \Gamma$, az állapothalmaz
- $\alpha : \Sigma^k \times \Gamma \rightarrow \Gamma$, az új állapot átmenetfüggvénye
- $\beta : \Sigma^k \times \Gamma \rightarrow \Sigma^k$, az írás átmenetfüggvénye
- $\gamma : \Sigma^k \times \Gamma \rightarrow \{-1, 0, \}^k$, a fej mozgás átmenetfüggvénye.

2.3.2. Definíció. *L-et egy Σ feletti nyelvnek nevezzük, ha $L \subseteq \Sigma_0^*$, ahol Σ_0^* a Σ betűiből képzett véges sorozatok halmaza és $\Sigma_0 = \Sigma \setminus \{\star\}$.*

2.3.3. Definíció. *$DTIME(f(n))$ jelöli azon L nyelvek osztályát, ahol minden L -hez létezik T Turing-gép mely felismeri L -et, és a $w \in L$ feladatot $f(|w|)$ lépésben megválaszolja.*

2.3.4. Definíció. $P = \bigcup_{i=1}^{\infty} DTIME(n^i)$

Tehát a P -be egy polinomiális idejű algoritmussal (Turing-géppel) kiszámolható problémák tartoznak.

NP definiálása Turing-gépen keresztül

2.3.5. Definíció. *Nemdeterminisztikus Turing-gépnek nevezzük a $T = (k, \Sigma, \Gamma, \Phi)$ négyest, ahol:*

- $k \in \mathbb{N}$, a szalagok száma
- $3 \leq |\Sigma| < \infty, \star \in \Sigma$, egy ábécé
- $|\Gamma| < \infty, START, STOP \in \Gamma$, az állapothalmaz

- $\Phi \subset (\Sigma^k \times \Gamma) \times (\Sigma^k \times \Gamma \times \{-1, 0, 1\}^k)$, az átmenetreláció.

2.3.6. Definíció. $NTIME(f(n))$ jelöli azon L nyelvek osztályát, melyekhez létezik egy T Nemdeterminisztikus Turing-gép, amely L -et felismeri $f(|w|)$ lépésben, minden mászt elutasít.

2.3.7. Definíció. $NP = \bigcup_{i=1}^{\infty} NTIME(n^i)$

Tehát NP-be a polinomiális időben leellenőrizhető problémák tartoznak.

A matematika egy nagy kérdése, hogy $P = NP$ igaz-e, de ebbe nem fogunk belemélyedni itt. A gráfizomorfia probléma bonyolultságának a P-be tartozása, illetve NP-teljességének vizsgálata helyett két másik főbb irányzatot vizsgálunk meg. [6]

2.4. Izomorfia-teljes

Az első ötlet a gráfizomorfia bonyolultságának a vizsgálatára, hogy a saját bonyolultási osztályaként kezeljük. Az ötlet legnagyobb előnye, hogy így tudjuk vizsgálni, mely más feladatok tartoznak a bonyolultsági osztályába.

Az ötlet megszületése óta több problémáról is sikerült belátni, hogy polinimálisan egyenlőek a gráf izomorfia problémával. Egy ehhez kapcsolódó érdekes eredmény Mathon [12] nevéhez kötődik, aki bemutatta, hogy két gráf közötti izomorfiák száma Izomorfia-teljes. Az eredmény érdekessége onnan adódik, hogy az eddigi megfigyelések alapján az NP-teljes problémák megszámlálási feladata sokkal bonyolultabbnak tűnik, mint az eldöntési feladatuk.

Szintén Mathon nevéhez kapcsolódik egy gráf automorfizmusról belátott eredmény is, még pedig hogy a nem triviális gráf automorfizmusok megszámlálási feladata egyenértékű a gráfizomorfia feladattal.

Sok más eredmény is született a témakörben, de az alábbiakban már csak egyet emelünk ki. A probléma különlegessége, hogy az alábbi nem egy gráfelméleti probléma.

Vegyünk két term-et, melyeknek lehetnek asszociatív és/vagy kommutatív függvényei, illetve lehetnek kommutatív változó-kötő operátorjai. A két term ekvivalenciájára vonatkozó eldöntési problémáról Basin [2] belátta, hogy Izomorfia-teljes.

2.5. NP általánosítása

A második ötlet, hogy az eddig használt NP definíció helyett, vagyis hogy polinomiális időben ellenőrizhető problémák osztálya, egy új megközelítést használjunk.

Tegyük fel, hogy van egy kellően erős gépünk, ami meg tudja oldani a feladatunkat. Ekkor ez a gép ad egy bizonyítékot is, amit leellenőrzünk polinomiális időben egy másik géppel.

Az utóbbi gondolatmenet ismerős lehet, hiszen itt az ellenőrző gépünk az NP osztályra utal. Ha pedig nem szükséges kommunikáció a két gép között, akkor pedig a P osztály juthat eszünkbe.

Eddig csak a 0 és 1 darab kommunikációról beszéltünk, de jogosan felmerül a kérdés hogy mi történik ha többet is megengedünk? Így eljutunk egy új IP osztályhoz [7], ami Interaktív Polinomiális időt jelent, arra utalva hogy több kommunikáció is megtörténhet a gépek között, egészen pontosan polinomiális számút engedünk meg. Fontos megjegyezni, hogy csak bizonyos valószínűség mellett várjuk el a jó választ. $IP(k)$ -val jelöljük azon eseteket, ahol megszorítjuk a kommunikációk számát k -ra. Egy ehhez tartozó eredmény Goldwasser, Micali és Rackoff [8] nevéhez kötődik, hogy a gráf izomorfia probléma $IP(2)$ -beli. Ezzel is elősegítve, hogy jobban el tudjuk helyezni a gráf izomorfia nehézségét.

3. Cayley gráfok izomorfája

Ahogy korábban is láthattuk, a gráf izomorfia egy sokkal nehezebb probléma, mint ahogy az elsőnek tűnhet. Most áttérünk a probléma vizsgálatára algebrai eszközökkel a Li[10] áttekintése alapján. Fontos megjegyezni, hogy véges Cayley gráfokról fogunk beszélni.

3.1. Csoportelmélet

A Cayley gráfok témaköre több alapvető csoportelméleti fogalomra és a definíciójukban szereplő tulajdonságaikra is építkezik, így az átláthatóság kedvéért felsorolunk párat. [4]

3.1.1. Definíció. Egy G nem üres halmaz csoport, ha értelmezett rajta egy $\star$ bináris művelet, a következő három tulajdonsággal:

- Tetszőleges $a, b, c \in G$ elemekre teljesül, hogy $(a \star b) \star c = a \star (b \star c)$, tehát asszociatív.
- Létezik $n \in G$ elem, amire tetszőleges $a \in G$ elemre teljesül, hogy $n \star a = a \star n = a$, tehát G tartalmaz neutrális elemet. Szokás identitás elemnek is hívni és id-vel jelölni.
- Tetszőleges $a \in G$ elemre és $n \in G$ neutrális elemre teljesül, hogy létezik $a^{-1} \in G$ inverz elem, melyre $a^{-1} \star a = a \star a^{-1} = n$.

3.1.2. Definíció. Legyen G csoport. Ha S részhalmaza G -nek és csoport a G -beli műveletekre nézve, akkor $S \subset G$ -et G részcsoportjának hívjuk. Ha nem várjuk el, hogy csoport legyen, akkor részhalmaznak nevezzük.

3.1.3. Definíció. Legyen $(G, \star_G)$ és $(T, \star_T)$ két csoport, $\varphi : G \rightarrow T$ leképezés és $g_1, g_2 \in G$ tetszőleges elemek, ekkor ha teljesül, hogy

$$\varphi(g_1 \star_G g_2) = \varphi(g_1) \star_T \varphi(g_2)$$

tehát művelettartó, akkor homomorfizmusról beszélünk.

3.1.4. Definíció. Legyen G egy csoport, ami hat egy S halmazon. Ekkor $s \in S$ elem stabilizátorának hívjuk az alábbi halmazt:

$$G_s = \{g \in G \mid g \cdot s = s\},$$

tehát G azon elemeinek a halmaza, amelyek helyben hagyják s -t.

3.1.5. Definíció. Egy G permutáció csoportot S halmazon regulárisnak hívunk, ha minden $s_1, s_2 \in S$ elemre létezik $g \in G$ elem, hogy $g \cdot s_1 = s_2$, tehát tranzitív, és pontosan egy ilyen elem létezik.

3.1.6. Definíció. Legyen G és T csoportok, és legyen φ egy homomorfizmus T -ből $\text{Aut}(G)$ -be. Ekkor a $G \rtimes T$ szorzatot szemi-direkt szorzatnak hívjuk, ahol az új csoport elemei $g \in G$ és $t \in T$ csoportok elemeinek rendezett (g, t) párpai és a csoportművelete:

$$(g_1, t_1)(g_2, t_2) = (g_1\varphi_{t_1}(g_2), t_1t_2), \text{ ahol } g_1, g_2 \in G \text{ és } t_1, t_2 \in T.$$

3.2. Cayley gráfok

A már hamarabb megismert izomorfia problémát vizsgálunk Cayley gráfok esetén, de ehhez először szükségünk lesz a Cayley gráf definíciójára.

3.2.1. Definíció. Adott egy G csoport és ennek egy $S \subset G$ részhalmaza. Ekkor az ehhez tartozó irányított Cayley gráf a $\text{Cay}(G, S)$, ahol a csúcsok a G elemei, és v -ből pontosan akkor fut el w -be, ha $wv^{-1} \in S$.

A definícióból adódik pár könnyen belátható tulajdonság:

3.2.2. Következmény. Egy $\text{Cay}(G, S)$ gráf minden csúcsának a kifoka $|S|$.

3.2.3. Állítás. Pontosán akkor összefüggő egy $\text{Cay}(G, S)$ gráf, ha az S részhalmaz elemei generálják G -t.

Bizonyítás: Mivel S elemei generálják G -t, G minden eleme felírható S elemeinek egy kombinációjaként, így ezeket felhasználva tudunk mutatni sétát és így összefüggő a gráf. A másik irányhoz, mivel minden (v, w) élre $(v, w) \in S$ a Cayley gráf definíciója alapján, a séta mentén kapunk S elemeinek egy kombinációját, így definíció alapján S elemei generálják G -t. $\square$

3.2.4. Állítás. Egy S részhalmaz pontosan akkor tartalmazza G neutrális elemét, ha $\text{Cay}(S, G)$ minden csúcsához tartozik hurok él.

Bizonyítás: Ha minden csúcsához tartozik hurok él, akkor minden $g \in G$ -re $gg^{-1} \in S$, ami a neutrális elem definíciója. Ha S tartalmazza G neutrális elemét, akkor minden $g \in G$ -re fog futni $(g, gn) = (g, g)$ él, így pedig hurok élt kapunk minden csúcsra. $\square$

3.2.5. Állítás. Ha minden $s \in S$ elemre $s^{-1} \in S$, akkor a $\text{Cay}(G, S)$ gráf tekinthető irányítatlannak is.

Bizonyítás: Egy tetszőleges $g \in G$ -re legyen w^{-1} olyan, hogy $gw^{-1} \in S$, mivel az inverze is benne van $(gw^{-1})^{-1} \in S$. Ekkor

$$(gw^{-1})^{-1} = (w^{-1}g)^{-1} = (w^{-1})^{-1}g^{-1} = wg^{-1}.$$

Így van (g, w) és (w, g) irányított él, amit összevonhatunk egy irányítatlan élbe. $\square$

3.3. Cayley gráfok izomorfia problémája

Most hogy definiáltuk a Cayley gráfokat, adódik a kérdés, mikor izomorf két Cayley gráf. Az alábbi részben ezzel a problémával fogunk foglalkozni.

3.3.1. Definíció. Legyen $Cay(G, S)$ és $Cay(G', S')$ két Cayley gráf. Ekkor a $Cay(G, S) \stackrel{?}{\cong} Cay(G', S')$ problémát a Cayley gráf izomorfia problémájának hívjuk.

3.3.2. Definíció. Legyen $\Gamma = (V, E)$ egy irányított gráf, ahol V a csúcsok, az E pedig az élek halmaza. Ekkor Γ egy Cayley gráf, ha létezik G csoport és $S \subset G$ részhalmaza, hogy $\Gamma \cong Cay(G, S)$. Ahol V elemeit megfeleltetjük G elemeivel, és minden $e \in E$ élre, ahol $e = (g_1, g_2)$ és $g_1, g_2 \in G$, teljesül hogy $g_2g_1^{-1} \in S$. Ekkor a (G, S) párost a Γ gráf Cayley reprezentációjának hívjuk.

Az utóbbinál felmerülhet a kérdés, hogy egyértelmű-e egy Cayley reprezentáció. Ehhez vizsgáljunk meg egy példát.:

Példa: Legyen $\Gamma = K_n$ az n csúcsú irányítatlan teljes gráf. Ekkor bármilyen n -ed rangú G csoportra és $S = G \setminus \{id\}$ részhalmazára teljesül, hogy Cayley reprezentációja Γ -nak, ahol id a neutrális elem.

A példából láthatjuk, hogy több Cayley reprezentációja is lehet egy adott Γ gráfnak. Egy adott Γ -ra az összes Cayley reprezentáció meghatározásának a problémáját Cayley reprezentációs problémának hívjuk.

Mivel egy Cayley reprezentáció nem egyértelmű felmerülhet a kérdés, hogy mikor tekintünk két Cayley reprezentációt ekvivalensnek?

3.3.3. Definíció. A $\Gamma = (V, E)$ gráfnak a (G, S) és (G', S') Cayley reprezentációit ekvivalensnek tekintjük, ha létezik $\sigma \in Sym(V)$ permutáció, ami izomorfizmust indukál G és G' között, illetve $S^\sigma = S'$. Ahol a $Sym(V)$ a V önmagára vett összes bijekciójának a halmaza a függvénykompozícióval ellátva.

A definíció következménye, hogyha (G, S) és (G', S') ekvivalens Cayley reprezentációk, akkor G és G' izomorf csoportok.

3.3.4. Definíció. Legyen $\Gamma = (V, E)$ Cayley gráf. A V csúcshalmazon vett permutációt automorfizmusnak nevezzük, ha megtartja Γ csúcs-szomszédsági viszonyát, tehát minden $(v_1, v_2) \in E$ élre és σ automorfizmusra $(\sigma(v_1), \sigma(v_2)) \in E$ is él, ahol $\sigma(v_1), \sigma(v_2) \in V^\sigma$. A Γ összes automorfizmusának a csoportját $\text{Aut}(\Gamma)$ -val jelöljük.

Vegyünk egy szokásos (G, S) párost és egy $\Gamma = (V, E)$ gráfot. Tegyük fel, hogy a Γ gráfunk egy Cayley gráfja a (G, S) párosnak és feleltessük meg V -t G -vel. Ekkor $\text{Aut}(\Gamma)$ tartalmaz egy $\hat{G}$ részcsoporthat, amit a jobb oldali G csoport művelete indukál, tehát

$$\forall \hat{g} \in \hat{G}\text{-re } \hat{g} : x \rightarrow xg, \forall x \in V.$$

A $\hat{G}$ részcsoporthat a G csoport reguláris reprezentációjának hívjuk.

Legyen $\hat{g} = \hat{x}^{-1}\hat{y} \in \hat{G}$ és $x, y \in V$ tetszőleges elemek, ekkor

$$\hat{g}(x) = x\hat{x}^{-1}\hat{y} = y$$

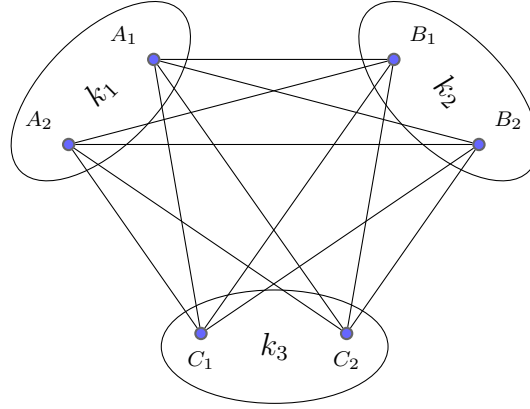
tehát $\hat{g}$ x -et y -ba képzí és így $\hat{G}$ tranzitív V -n. Ezen felül $\text{Aut}(\Gamma)$ tranzitív V -n és a Cayley gráfok csúcs-tranzitívak. Mivel $\hat{g} = \hat{x}^{-1}\hat{y}$ a $\hat{G}$ egyetlen eleme, ami x -et y -ba képzí, így $\hat{G}$ reguláris részcsoporthatja $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak. Mivel a Cayley gráfok csúcs-tranzitívak, ezért ha egy $\text{Cay}(G, S)$ Cayley gráf nem összefüggő, akkor az összes komponense (amik között nem fut él) izomorf a $\text{Cay}(\langle S \rangle, S)$ gráfra, ahol $\langle S \rangle$ az S elemei által generált csoport. Így adódik az alábbi állítás:

3.3.5. Állítás. Egy irányított Γ gráf egy Cayley gráfja G csoportnak pontosan akkor, ha $\text{Aut}(\Gamma)$ tartalmaz egy részcsoporthat, ami izomorf G -re és reguláris V -re.

Az utóbbi állítás bizonyítása Sabidussi [13] nevéhez kötődik és összeköti a Cayley reprezentációs problémát az $\text{Aut}(\Gamma)$ vizsgálatával.

3.4. Cayley izomorfia $K_{m,k}$ gráfokon

Az alábbi fejezetben a $K_{m,k}$ gráfok Cayley reprezentációját fogjuk vizsgálni példaként. $K_{m,k}$ -val jelöljük azt az irányított teljes k -részes gráfot, ahol m a partíciók mérete, illetve $m, k \in \mathbb{N}$ pozitív egész számok. Például $K_{2,3}$ gráfja:

$K_{2,3}$ gráfja

3.4.1. Állítás. Egy G csoportnak pontosan akkor létezik Cayley gráfja ami izomorf $K_{m,k}$ -ra, ha G $m \cdot k$ -ad rendű és létezik m -ed rendű részcsoportha.

Bizonyítás: Legyen G egy n -ed rendű csoport, $G_0 \subset G$ egy m -ed rendű részcsoportha és $S = (G \setminus G_0)$, tehát azon G -beli elemek halmaza amelyek nincsenek benne G_0 -ban. Ekkor a $\text{Cay}(G, S)$ gráf izomorf a teljes k -részes $K_{m,k}$ gráfra, ahol $k = n \cdot m^{-1}$. Legyen S_n egy $n \in \mathbb{N}$ -ed fokú szimmetrikus csoport, ami a $(1, 2, 3, \dots, n)$ permutációs csoportja, ekkor mivel $\text{Aut}(\Gamma) \cong S_m^k \rtimes S_k$, ahol S_m^k a k darab blokk külön-külön vett belső permutációi és S_k a blokkok permutációi. Így a $K_{m,k}$ kifejezhető mint egy Cayley gráf minden n rendű csoportra, aminek van egy m rendű részcsoportha.

A másik irányhoz tegyük fel, hogy $\Gamma = (G, S)$ egy Cayley reprezentációja a $K_{m,k}$ gráfnak. Ekkor a k részei $K_{m,k}$ -nak egy $\text{Aut}(\Gamma)$ -invariáns partíciót határoznak meg V -n, hiszen egy adott k_i blokkban lévő csúcs semelyik más csúccsal nincs összekötve k_i blokkban, de minden más csúccsal igen. Mivel a partíció $\text{Aut}(\Gamma)$ -invariáns, ezért $\hat{G}$ -invariáns is, hiszen $\hat{G} \subset \text{Aut}(\Gamma)$. Ekkor minden k_i blokkra igaz, hogy a $\hat{G}_{k_i} = \{\hat{g} \in \hat{G} \mid k_i^{\hat{g}} = k_i\}$ stabilizátor egy m -ed rangú részcsoportha $\hat{G}$ -nek, így van karakterizációnk G -re. $\square$

4. CI-gráfok

Az alábbi fejezetben azokat a Cayley izomorfia problémákat fogjuk vizsgálni, amik ugyan arra a csoportra hatnak.

Legyen szokásosan G csoport, $S \subset G$ részhalmaz és $Cay(G, S)$ a Cayley gráf. Mivel ugyan azon a csoporton dolgozunk a $Cay(G', S')$ esetén $G = G'$. Ha $S' = S$ a probléma megoldása triviális, így a továbbiakban feltesszük, hogy a két részhalmaz különböző.

Vegyük G egy σ automorfizmusát és legyen $S' = S^\sigma$. Ekkor σ indukál egy izomorfíát $Cay(G, S)$ és $Cay(G, S')$ között. Az utóbbi gondolatmenet ismerős lehet a 3.3.3-as Definícióból, annyi különbséggel, hogy itt ugyan azon a G csoporton dolgozunk.

Felmerülhet a kérdés, hogy lehetséges-e hogy létezik izomorfizmus $Cay(G, S)$ és $Cay(G, S')$ között, de nem tudunk mutatni σ által indukált izomorfíát S -ből S' -be? A válasz röviden igen, de erre bővebben nem térünk ki.

Tehát itt csak azokról az esetekről beszélünk, ahol létezik $\sigma \in Aut(G)$ automorfizmus, hogy $S^\sigma = S'$.

4.0.1. Definíció. Egy $Cay(G, S)$ gráfot G Cayley izomorfia gráfjának hívjuk, ha tetszőleges $Cay(G, S')$ gráfra teljesül, hogy ha $Cay(G, S)$ izomorf $Cay(G, S')$ -vel, akkor létezik $\sigma \in Aut(G)$ automorfizmus, amire $S^\sigma = S'$.

A továbbiakban az egyszerűség kedvéért Cayley izomorfia gráf helyett CI-gráf rövidítést fogunk használni.

A definícióból adódik egy kérdés: G mely Cayley gráfjai CI-gráfok? A kérdésre a 7 fejezetben mutatunk egy algoritmust, ami eldönti, hogy egy adott Cayley gráf rendelkezik-e a CI tulajdonsággal.

A következőkben megnézzük pár következményét a definíciónak.

Tegyük fel, hogy $Cay(G, S)$ egy CI-gráf, ekkor ahhoz hogy eldöntsük egy $Cay(G, S')$ gráfról, hogy izomorf-e $Cay(G, S)$ gráfhoz, csak azt kell belátunk, hogy létezik $\sigma \in Aut(G)$ automorfizmus, ami S -t S' -be képi. Az egész $Aut(G)$ meghatározása egy nehéz probléma, de egy ilyen σ automorfizmus létezésének a meghatározása általában egyszerűbb.

Legyen G egy csoport, ekkor minden $\Gamma = Cay(G, S)$ gráfra és minden

$\sigma \in \text{Aut}(G)$ automorfizmusra Γ^σ is egy $\text{Cay}(G, S^\sigma)$ Cayley gráf, így $\text{Aut}(G)$ hatva G -n indukál egy műveletet a G Cayley gráfjainak a halmazán.

4.0.2. Definíció. Legyen $\Gamma = \text{Cay}(G, S)$ gráf és $S \subset G$ csoportok. Ekkor a $\text{ISO}(G, \Gamma)$ -val jelöljük G azon Cayley gráfjainak a halmazát, amelyek izomorfak Γ -ra.

Felhasználva az utóbbi, illetve a 4.0.1 Definíciót az alábbi állításhoz jutunk:

4.0.3. Állítás. Egy $\Gamma = \text{Cay}(G, S)$ gráf CI-gráfja G -nek pontosan akkor, ha $\text{Aut}(G)$ tranzitív $\text{ISO}(G, \Gamma)$ -n.

Ekkor a részcsoportha $\text{Aut}(G)$ -nek, ami rögzíti Γ -t az

$$\text{Aut}(G, S) = \{\sigma \in \text{Aut}(G) \mid S^\sigma = S\}.$$

Az $\text{Aut}(G, S)$ egy részcsoportha Γ automorfizmusainak, és $\text{Aut}(G, S)$ minden eleme fixálja G normálelemét. Ezért $\text{Aut}(G, S)$ egy részcsoportha a G normál elemének megfelelő csúcs csúcs-stabilizátorának.

4.1. Kritérium CI-gráfokra

Eddig a gráfizomorfia problémát gráfelméleti és csoportelméleti eszközökkel vegyesen vizsgáltuk. Viszont a következő tételünk a CI-gráf eldöntési problémát átalakítja egy csak csoportelméleti problémára.

4.1.1. Tétel. *Legyen Γ egy Cayley gráfja egy véges G csoportnak. Ekkor Γ pontosan akkor CI-gráfja G -nek, ha minden reguláris részcsoportha $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak, amik izomorfak G -re, konjugálnak.*

Az itt szereplő bizonyítás Li bizonyítása[10], Babai bizonyítása[1] alapján.

Bizonyítás: Legyen $\hat{G}$ a reguláris reprezentációja $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak, $\text{Sym}(G)$ a szimmetrikus csoportja G -nek és $\tilde{G}$ egy tetszőleges részcsoportha $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak, ami izomorf G -re és reguláris G csúcshalmazán.

Az első irányhoz azt tesszük föl, hogy Γ a G CI-gráfja, Mivel G minden reguláris reprezentációja permutáció izomorf, létezik $\varphi : \hat{G} \rightarrow \tilde{G}$ és $\rho \in \text{Sym}(G)$ bijekció, hogy:

$$\forall \hat{g} \in \hat{G}, \forall g \in G\text{-re } (g^{\hat{g}})^{\rho} = (g^{\rho})^{\hat{g}^{\varphi}} \Rightarrow \hat{g}\rho = \rho\hat{g}^{\varphi}.$$

Mivel ρ bijektív, ezért vehetjük az inverzét ρ^{-1} -t. Először ρ^{-1} -val balról szorozva, majd alkalmazva $\hat{G}$ -re, az alábbi kapjuk:

$$\rho^{-1}\hat{g}\rho = \rho^{-1}\rho\hat{g}^{\varphi} \xrightarrow{\rho^{-1}} \rho^{-1}\hat{g}\rho = \hat{g}^{\varphi} \xrightarrow{\hat{G}} \hat{G}^{\rho} = \rho^{-1}\hat{G}\rho = \hat{G}^{\varphi} = \tilde{G}.$$

Legyen $\Sigma = \Gamma^{\rho^{-1}}$, ahol Σ csúcsainak a halmaza G és tartja Γ csúcs-szomszédsági viszonyát. Ha alkalmazzuk ρ -t $\text{Aut}(\Sigma)$ -ra:

$$\text{Aut}(\Sigma)^{\rho} = \rho^{-1}\text{Aut}(\Sigma)\rho = \text{Aut}(\Gamma)$$

Felhasználva, hogy $\hat{G} \leq \text{Aut}(\Gamma)$ a 3.3.5 Állítás szerint Σ egy Cayley gráfja G -nek. Felhasználva a feltevésünket létezik $\sigma \in \text{Aut}(\Gamma)$ automorfizmus, ami izomorfizmust indukál Γ és Σ között. Ekkor felhasználva, hogy $\Sigma = \Gamma^{\rho^{-1}}$:

$$\Gamma^{\sigma} = \Sigma = \Gamma^{\rho^{-1}} \Rightarrow \Gamma^{\sigma\rho} = \Gamma.$$

Tehát $\sigma\rho$ egy automorfizmusa Γ -nak. Így $\hat{G}$ -re alkalmazva:

$$\hat{G}^{\sigma\rho} = \hat{G}^{\sigma^{-1}\sigma\rho} = \hat{G}^{\rho} = \tilde{G}.$$

Tehát $\hat{G}$ és $\tilde{G}$ egymás konjugáltjai $\text{Aut}(\Gamma)$ -ban, és mivel $\tilde{G}$ tetszőleges reguláris részcsoportha volt $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak az első irányt beláttuk.

A második irányhoz azt tesszük föl, hogy minden G -re izomorf reguláris részcsoporthjai az $Aut(\Gamma)$ -nak egymás konjugáltjai. Legyen Σ egy Γ -ra izomorf Cayley gráfja G -nek, és φ egy izomorfia Σ és Γ között. Mivel Σ és Γ Cayley gráfjai G -nek, ezért $\varphi \in Sym(G)$ és a $\hat{G}^\varphi$ konjugáció reguláris G -n. Mivel $\hat{G} \leq Aut(\Sigma)$, $\hat{G}$ -ra alkalmazva φ -t, a $\hat{G}^\varphi \leq Aut(\Gamma)$ -t kapjuk. Ezután felhasználva a feltevésünket, létezik $\sigma \in Aut(\Gamma)$, hogy:

$$\hat{G}^\varphi = \hat{G}^\sigma \Rightarrow \hat{G}^{\varphi\sigma^{-1}} = \hat{G}.$$

Így $\varphi\sigma^{-1} \in Sym(G)$ és normalizálja $\hat{G}$ -t. Tehát $\varphi\sigma^{-1}$ indukál egy automorfizmust $\hat{G}$ -n. Mivel φ egy izomorfizmus Σ és Γ között, és $\sigma^{-1} \in Aut(\Gamma)$, a $\varphi\sigma^{-1}$ is izomorfizmus Σ és Γ között, ezzel beláttuk a második irányt. $\square$

A 4.1.1 Tétel fontos szerepet játszott a véges Cayley gráfok izomorfia vizsgálatában. A felhasználásának a bemutatására mutatunk egy példát a $DGRR$ -re vonatkozóan.

4.1.2. Definíció. Legyen $\Gamma = Cay(G, S)$ és $Aut(\Gamma) = \hat{G}$, ekkor az irányított Γ gráfot a G irányított grafikus reguláris reprezentációjának hívjuk és $DGRR$ -el jelöljük.

A $DGRR$ -t szokás DRR -el is jelölni, a *digraphical regular representation* elnevezés után.

Alkalmazzuk a 4.1.1 tételt a $DGRR$ definíciójára. Mivel $\hat{G}$ definíció szerint reguláris azt kapjuk, hogy ha egy Γ egy $DGRR$ -je G -nek, akkor Γ egy CI-gráfja G -nek.

A $DGRR$ kapcsán eljuthatunk a normál csoportok fogalmához.

5. Normál Cayley gráfok

5.0.1. Definíció. [4] Legyen G csoport és $S \in G$ részcsoportja. Ekkor S -t a G normál részcsoportjának hívjuk és $S \triangleleft G$ -vel jelöljük, ha S egy tetszőleges elemét conjugálva a G egy tetszőleges elemével, egy S -be tartozó elemet kapunk.

A definícióban a G -t megfeleltetve $\text{Aut}(\Gamma)$ -val és S -t megfeleltetve $\hat{G}$ -vel a Cayley gráfok egy új típusához érkezünk.

5.0.2. Definíció. [10] Egy $\Gamma = \text{Cay}(G, S)$ gráfot G normál Cayley gráffjának hívunk, ha $\hat{G}$ normál részcsoportja $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak.

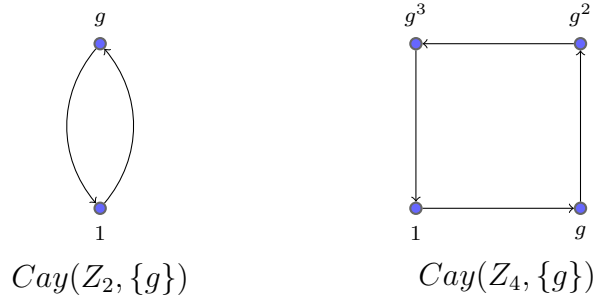
Így minden $DGRR$, a $\text{Aut}(\Gamma) = \hat{G}$ miatt, egy normális Cayley gráf.

A következőkben jelöljük Q_n -el az n dimenziós hiperkockát, ahol például $n = 2$ esetén a négyzetet, illetve $n = 3$ esetén az ismert kockát kapjuk.

5.0.3. Definíció. [4] Ha egy G csoportot generálja egy eleme, akkor ciklikus csoportnak hívjuk és Z_n -el jelöljük, ahol n a csoport rendje.

Felhasználva a generálás definícióját, adható egy másik definíció is a ciklikus csoportokra: Ha egy G gráf minden eleme előáll egy $g \in G$ elemének egy hatványaként, akkor G egy ciklikus csoport. Az utóbbi definíció miatt szokás Z_n elemeket a $Z_n = \{1, g^1, g^2, \dots, g^{n-1}\}$ módon is jelölni, ahol 1 a neutrális eleme G -nek.

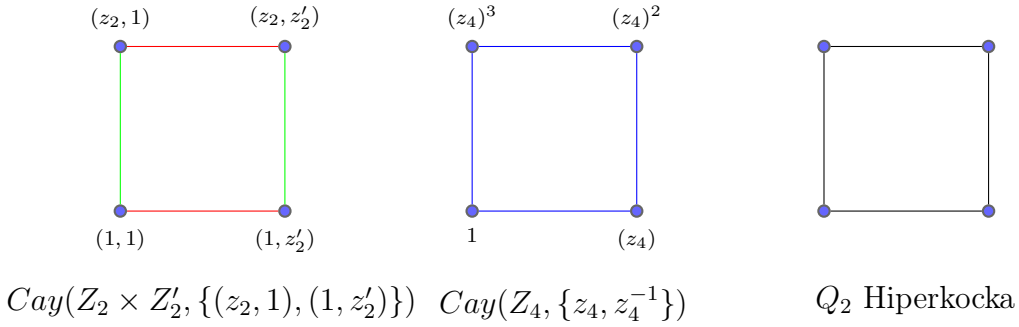
Példa: Vegyük Z_2 és Z_4 Cayley gráfjait g generáló elem mellett.

A következőkben bevezetjük a direct product-ot és összehasonlítjuk $Z_2 \times Z_2$ és Z_4 -et.

5.0.4. Definíció. [4] Legyen G és H csoport. Egy új M csoportot a G és H direct product-jának hívjuk és $G \times H$ -vel jelöljük, ha az M csoport elemei rendezett párok G és H Descartes szorzata alapján, és az új csoport művelet pedig a $(g, h) \times (g', h') = (g \star_G g', h \star_H h')$, ahol $\star_G$ a G csoport művelete és $\star_H$ a H csoport művelete.

Most vegyük $z_2 \in Z_2$, $z'_2 \in Z'_2$ és $z_4 \in Z_4$ generáló elemeket és vizsgáljuk meg a $\text{Cay}(Z_2 \times Z'_2, \{(z_2, 1), (1, z'_2)\})$ és a $\text{Cay}(Z_4, \{z_4, z_4^{-1}\})$ Cayley gráfokat. Az egyszerűség kedvéért összevonjuk az irányított éleket irányítatlanná.

Ahogy láthatjuk a $\text{Cay}(Z_2 \times Z'_2, \{(z_2, 1), (1, z'_2)\})$ és $\text{Cay}(Z_4, \{z_4, z_4^{-1}\})$ Cayley gráfokkal ábrázolhatjuk a Q_2 hiperkocka gráfját. Ez önmagában nem egy izgalmas eredmény, de ha megvizsgáljuk a két példánkat a 5.0.2 definíció alapján egy érdekes állításhoz jutunk. Először is szükségünk lesz a Q_2 hiperkocka automorfizmus csoportjára, $\text{Aut}(Q_2)$ -re.

$\text{Aut}(Q_2)$ meghatározása

Egy négyzet szimmetriáinál a forgatás és tükrözés könnyen adódik. Jelöljük r -el a 90° -os forgatást, és m -el a Q_2 egy átlójára való tükrözést. Mivel a negatív irányba való forgatások kifejezhetőek a pozitív irányba való forgatások ismétlésével, és bármely tükrözés kifejezhető az m átlónkra való tükrözés és a forgatások kombinációjaként, az alábbi táblázatot kapjuk:

	id	r	r^2	r^3	m	mr	mr^2	mr^3
id	id	r	r^2	r^3	m	mr	mr^2	mr^3
r	r	r^2	r^3	id	mr^3	m	mr	mr^2
r^2	r^2	r^3	id	r	mr^2	mr^3	m	mr
r^3	r^3	id	r	r^2	mr	mr^2	mr^3	mr
m	m	mr	mr^2	mr^3	id	r	r^2	r^3
mr	mr	mr^2	mr^3	m	r^3	id	r	r^2
mr^2	mr^2	mr^3	m	mr	r^2	r^3	id	r
mr^3	mr^3	m	mr	mr^2	r	r^2	r^3	id

Ezt a táblázatot Cayley táblázatnak hívjuk és egy csoport struktúráját mutatja be. Mivel egy n rendű csoportnál $(n+1)(n+1)$ -es a táblázat, ezért nagyobb csoportoknál időigényes a használata, de szép képet tud adni egy csoportról.

Mivel a táblázatban nem szerepel más elem, mint a megadott 8 darab (a táblázat első sora), a $\langle r, m : r^4 = m^2 = id, rm = mr^{-1} \rangle$ generálja $Aut(Q_2)$ -t, ami a D_4 . Általánosan egy szabályos n -szög szimmetria csoportját diéder csoportnak hívjuk és D_n -el jelöljük. Tehát az $Aut(Q_2)$:

$$Aut(Q_2) = \{id, r, r^2, r^3, m, mr, mr^2, mr^3\}.$$

Igaz e, hogy $\hat{Z}_2^2 \triangleleft Aut(Q_2)$?

Definíció alapján szükségünk lesz $Z_2 \times Z_2'$ reguláris reprezentációjára, amit jelöljünk $\hat{Z}_2^2$ -vel és definíció alapján:

$$\forall \hat{z} \in \hat{Z}_2^2\text{-re } \hat{z} : x \mapsto xz, \forall x \in Z_2 \times Z_2'$$

Legyen $a \in Aut(Q_2)$ és $\hat{z} \in \hat{Z}_2^2$, így $\hat{Z}_2^2 \triangleleft Aut(Q_2)$ -hoz:

$$\forall a, \hat{z}\text{-re: } a^{-1}\hat{z}a \in \hat{Z}_2^2$$

Mivel $Aut(Q_2)$ elemei előállnak r és m kombinációiként, illetve felhasználva, hogy $mr^i = r^{-i}m$, $m^{-1} = m$ és $(mr^i)^{-1} = mr^i$. Ha tudjuk hogy $m^{-1}\hat{z}m \in \hat{Z}_2^2$ teljesül minden $\hat{z}$ -re:

$$(mr^i)^{-1}\hat{z}(mr^i) \rightarrow mr^i\hat{z}mr^i \rightarrow (r^i)^{-1}(m^{-1}\hat{z}m)r^i \rightarrow (r^i)^{-1}\hat{z}'r^i \stackrel{?}{\in} \hat{Z}_2^2$$

Tehát ha tudjuk a tükrözésről hogy megfelelő, akkor elég csak a forgatásokat vizsgálni.

Mivel a csoport minden eleme előáll a generátor elemeinek egy kombinációjaként, elég a generátorokat vizsgálni.

Bizonyítás: Legyen g_i a generátorja G -nek és $\hat{g} \in \hat{G}$ egy reguláris reprezentációja. Mivel a reguláris reprezentáció egy automorfizmus, a képe is G -be tartozik. Így ha $\hat{g}_i$ a g_i -vel való jobboldali szorzás, akkor:

$$\hat{g}_i : x \mapsto xg_i \Rightarrow \hat{g}_i : xg_i \mapsto (xg_i)g_i = xg_i^2 \Rightarrow \hat{g}_i : xg_i^2 \mapsto (xg_i^2)g_i = xg_i^3 \Rightarrow \dots$$

Tehát $\hat{g}_i$ ismétlésével elő tudjuk állítani az $\hat{G}$ összes elemét. $\square$

Továbbá $\hat{Z}_2^2$ elemeire gondolhatunk úgy, mint:

- $\star(1, 1)$, az identitás
- $\star(z_2, 1)$, egy m tükrözés, mivel a tükrözések forgatással átvihetők egymásba
- $\star(1, z'_2)$, egy r^2 -el elforgatott m tükrözés, tehát mr^2
- $\star(z_2, z'_2)$, egy r^2 elforgatás.

Először vegyük a $\star(z_2, 1)$ elemet r^i forgatásra és m tükrözésre:

- $(r^i)^{-1}mr^i = mr^{2i}$, ami $(\text{mod } 4)$ mellet, vagy m vagy mr^2 , amik elemei $\hat{Z}_2^2$ -nek
- $mmm = m$, ami eleme $\hat{Z}_2^2$ -nek.

Másodszor vegyük $\star(1, z'_2)$ elemet r^i forgatásra és m tükrözésre

- $(r^i)^{-1}mr^2r^i = mr^{i+2}r^i = mr^{2i+2}$, ami $(\text{mod } 4)$ mellet, vagy m vagy mr^2 , amik elemei $\hat{Z}_2^2$ -nek
- $mmr^2m = mr^{-2}$, ami $(\text{mod } 4)$ mellet mr^2 ami m eleme $\hat{Z}_2^2$ -nek.

Tehát a Q_2 **normál** cayley gráfja Z_2 -nek.

Igaz e, hogy $\hat{Z}_4 \triangleleft \text{Aut}(Q_2)$?

Az előző esethez hasonlóan járunk el. Legyen $\hat{Z}_4$ a Z_4 reguláris reprezentációja és $\hat{z}_4 \in \hat{Z}_4$ egy elem.

Itt az tűnhet fel, hogy a $\hat{Z}_4$ elemei a forgatáshoz hasonlítanak:

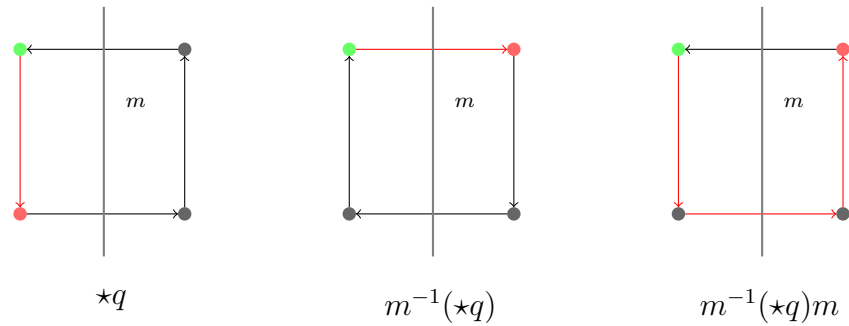
- $\star 1$, az identitás
- $\star q$, egy r forgatás
- $\star q^2$, egy r^2 forgatás
- $\star q^3$, egy r^3 forgatás

Vegyük a $\star q$ elemet r^i forgatásra és m tükrözésre:

- $(r^i)^{-1} r r^i = r^{2i+1}$, ami $(\text{mod } 4)$ mellet, vagy r vagy r^3 , amik elemei $\hat{Z}_4$ -nek
- $m r m = m m r^{-1}$, ami $(\text{mod } 4)$ mellet r^3 , ami eleme $\hat{Z}_4$ -nek.

Tehát a Z_4 normál részcsoportha $Aut(Q_2)$ -nek, így a Q_2 **normál** Cayley gráfja Z_4 -nek.

Hogy jobban látható legyen, hogy mi történik a konjugálás közben, egy ábrán is megmutatjuk a $m^{-1}(\star q)m$ konjugálásra. Eredetileg az összes pontra hatna, de az átláthatóság kedvéért csak egy pontra ábrázoljuk.

Mivel itt maga a reguláris reprezentációt tükrözzük, csak az éleket kell tükröznünk m -re.

Most vegyük a $Z_2 \times Z_2$ gráfot és vizsgáljuk rá, hogy normál Cayley gráfja-e $Z_2 \times Z_2$ -nak, vagy Z_4 -nek. Ekkor azt kapjuk, hogy $Z_2 \times Z_2$ -re normál, viszont Z_4 -re nem. [14]

Tehát a vizsgálatból adódik, hogy $\Gamma = Cay(G, S)$ esetén, hogy a Γ normál Cayley gráfja legyen G -nek, nem csak a G -től, hanem Γ -től is függ.

Sok eredmény született a normál Cayley gráfok témakörében, először is alkalmazzuk a 4.1.1-tételt normál Caylok gráfok esetén, ekkor az alábbiakat kapjuk.

5.0.5. Következmény. [10] *Legyen G egy véges csoport és Γ normál Cayley gráfja G -nek. Ekkor Γ pontosan akkor CI-gráfja G -nek, ha $\hat{G}$ az egyetlen reguláris részcsoportha $\text{Aut}(\Gamma)$ -nak, ami izomorf G -re.*

5.0.6. Tétel. [10] *Legyen G egy véges nem kommutatív csoport, úgy hogy tartalmaz egy g elemet, ami nem konjugál g^{-1} -hez és legyen $S = \{x^{-1}gx | x \in G\}$. Ekkor a $\text{Cay}(G, S)$ gráf normál Cayley gráf, de nem CI-gráf.*

Ez a tétel alapján tudunk szerkeszteni irányítatlan normál Cayley gráfokat, amik nem CI-gráfok.

6. A.Ádám sejtése $n = p$ esetén

Az alábbi fejezetben megvizsgálunk egy A.Ádám [15] által felvetett elégséges feltételt egy gráfról és a hozzá tartozó sejtését. Továbbá belátjuk a sejtésről Djokovic [3] bizonyítása alapján, hogy prím n esetén igaz.

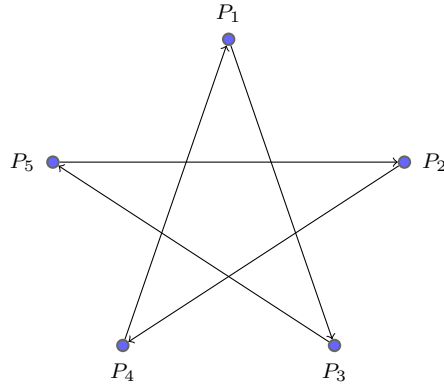
6.1. Elégséges feltétel és a sejtés egy más formája

Az említett gráfot definiáljuk az alábbi módon:

Legyenek $0 < k_1 < k_2 < \dots < k_m < n$ egész számok. Legyen $G_n(k_1, \dots, k_m)$ irányított gráf a $P_1, \dots, P_n$ csúcsokkal, ahol P_i -ből fut él P_j -be, ha

$$\exists t, 0 \leq t \leq n : k_t \equiv j - i \pmod{n}.$$

Példa: Legyen $k = 2$ és $n = 5$, így az élek $i \equiv j - 2 \pmod{n}$.

$G_5(2)$ gráf

Legyen $G_n(k_1, \dots, k_m)$ és $G'_n(k'_1, \dots, k'_m)$ gráfok. Ekkor A.Ádám elégséges feltétele, hogy ha $G_n(k_1, \dots, k_m)$ és $G'_n(k'_1, \dots, k'_m)$ izomorf, akkor kell hogy létezzen $0 \leq r \leq n$ ami relatív prímje n -nek, és σ permutációja $\{1, \dots, n\}$ -nek, hogy $k'_t \equiv rk_{\sigma(t)} \pmod{n}$.

6.1.1. Sejtés. *Ez nem csak elégséges, hanem szükséges feltétel is.*

6.1.2. Állítás. *Ha n prím, akkor az állítás nem csak elégséges, hanem szükséges is.*

A továbbiakban jelöljük $S(x)$ -el egy véges nem negatív egész számokat tartalmazó halmaz polinómját ahol $S(x) = \sum_{s \in S} x^s$, $|S|$ -el az S halmaz

rendjét. Legyen $Z_n = \{0, 1, \dots, n-1\}$ egy gyűrű a $(\text{mod } n)$ -es összeadással és szorzással, és jelöljük $z_1 \star z_2$ -vel $z_1, z_2 \in Z_n$ szorzatát. Legyen $N = \{0, 1, \dots, n-1\} \subset Z_n$, ekkor Z_n invertálható elemeinek az M multiplikatív csoportja hat N részhalmazainak a halmazán. Egy $a \in M$ művelet $K \subset N$ -n az alábbi módon definiálunk:

$$K \xrightarrow{a} a \star K = \{a \star k | k \in K\}.$$

Ekkor feltűnhet, hogy egy ilyen a művelet nem változtat K rendjén. Így jelöljük $K' \sim K$ -el, ha létezik a , hogy $K' = a \star K$.

6.1.3. Következmény. *Ekkor a 6.1.1 sejtésben a szükségesség értelmezhető az alábbi módon is:*

$$\text{Ha } G_n(K) \cong G_n(K'), \text{ akkor } K' \sim K.$$

A Z_n -t tekinthetjük ciklikus csoportnak, hiszen az összeadásra nézve az elem 1 generálja a csoportot. Az M multiplikatív csoportra gondolhatunk úgy, mint N automorfizmus csoportjára Z_n felett. Ha pedig N jelölését lecseréljük G -re, és K jelölését lecseréljük S -re, akkor egy ismerős problémához jutunk.

$$G_n(S) \cong G'_n(S') \Rightarrow \exists a \in \text{Aut}(G)_{Z_n} : a \star S = S'$$

Ha $G_n(S)$ -t lerögzítjük és $G'_n(S')$ -t szabadon választjuk mellé, akkor arra a kérdésre jutunk, hogy $G_n(S)$ CI-gráfja-e G -nek Z_n felett. A következő fejezetben belátjuk, hogy $n = p$ esetén elég csak a sajátértékeit vizsgálni Z_p ciklikus csoport felett.

6.2. A sejtés bizonyítása

Legyen A a szomszédsági mátrixa $G_n(K)$ -nak, ekkor A egy sor-ciklikus mátrix és így az első oszlopban csak a K elemeinél van 1. Vegyük $G_n(K)$ -nak a A' - mátrixát hasonló módon. Ekkor ha feltesszük, hogy $G_n(K) \cong G_n(K')$, akkor létezik P permutáció mátrix, hogy:

$$A' = P^{-1}AP$$

Ekkor felhasználva a v_A sajátvektor és λ_A sajátérték definícióját:

$$\lambda_A v_A = A v_A \xrightarrow{P\star} P \lambda_A v_A = P A v_A = P A P^{-1} P v_A = A' (P v_A) = \lambda_A (P v_A)$$

Tehát a sajátértékeik megegyeznek, így a [11]-es forrás ciklikus mátrixokra vonatkozó része alapján:

$$K(\epsilon^k) = K'(\epsilon^{\pi(k)}), k \in N$$

ahol ϵ az n -edik primitív gyöke az egység elemnek, és π az N egy permutációja.

A 6.1.2 állítás bizonyításához, először bevezetünk egy jelölést, majd ki-mondunk egy lemmát. Ha $S \subset N$, akkor S^t -vel jelöljük azon $s \in S$ elemek halmazát, melyek oszthatóak p^t -vel, de nem oszthatóak p^{t+1} -el.

6.2.1. Lemma. *Ha $G_n(K) \cong G_n(K')$ és $n = p^t$, akkor létezik $K_1 \sim K$, $K'_1 \sim K'$ és egy π permutációja N -nek, hogy $\pi(k) = k$ ahol $k \in N^0$, és $K_1(\epsilon^k) = K'_1(\epsilon^{\pi(k)}), k \in N$*

Bizonyítás:[6.1.2] Legyen $G_n(K) \cong G_n(K')$, ekkor a 6.2.1 Lemma szerint létezik

$$K_1(\epsilon^k) = K'_1(\epsilon^k), k \in N$$

ahol $K \sim K_1$ és $K' \sim K'_1$. Most tegyük fel, hogy $K_1(\epsilon^k) - K'_1(\epsilon^k) \neq 0$. Ekkor a különbség egy olyan polinóm, aminek egészértékűek az együtthatói és a foka $\leq p - 1$, konstans rész nélkül. Egy ilyen polinóm nem lehet a minimum polinóm többszöröse ami:

$$1 + x + \dots + x^{p-1}$$

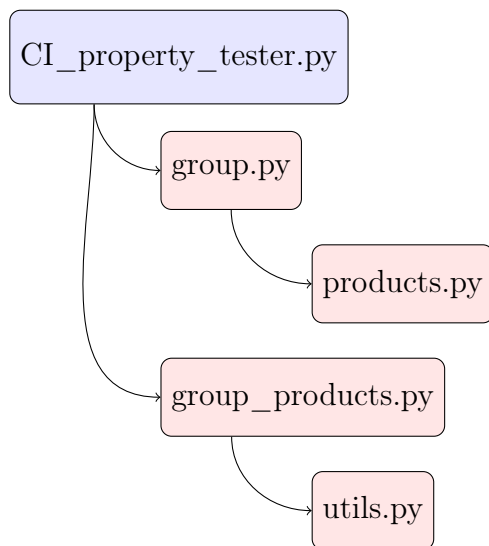
Tehát $K_1(\epsilon^k) - K'_1(\epsilon^k) = 0$, így $K_1 = K'_1$. Felhasználva, hogy $K \sim K_1$ és $K' \sim K'_1$, így $K \sim K'$ teljesül. Ezzel belátva, hogy prím n esetén igaz a sejtés. $\square$

7. CI-ellenőrző

Az alábbi fejezetben megnézzük az általam Python-ban készített CI-ellenőrző felépítését, működését és a futási idejét. A kód célja, hogy meghatározza, hogy egy adott Cayley gráf rendelkezik-e a CI-tulajdonsággal.

A kódot modulárisan építettem fel, tehát külön fájlokban és függvényekben vannak megvalósítva az algoritmusok, mint például a Cayley gráf generálása. Az ilyen típusú felépítés egyszerűvé teszi az algoritmus bővítését és optimalizálását.

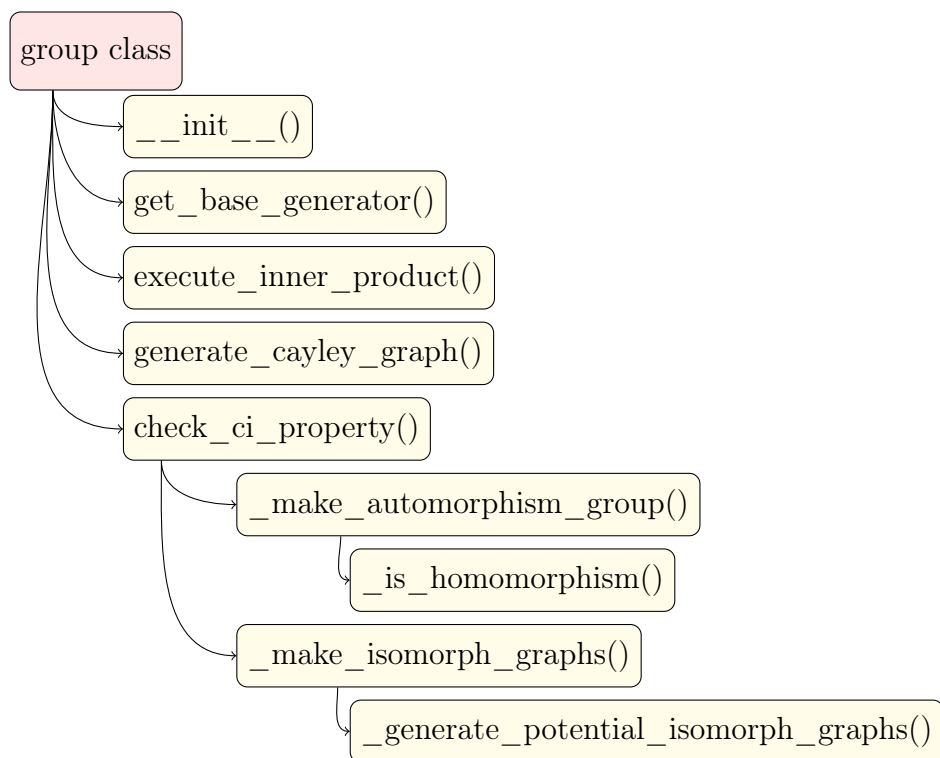
A programkód 5 fájlból tevődik össze, az alábbi módon:

A *CI_property_tester.py* tartalmazza a *main()* függvényt és felelős a program futásáért.

7.1. group.py felépítése és működése

A *group* klassz felelős a programban használt csoport szerkezetének a létrehozásáért, illetve ez tartalmazza a függvények többségét is. Az alábbi ábrán látható a klassz felépítése, a továbbiakban pedig a függvényeinek a vizsgálata.

7.1.1. `__init__()`

Ez a konstruktor inicializálja a csoportot 2 kötelező és 1 választható paraméterrel $O(1)$ időben:

- **base_set:** a csoport elemei.
- **product:** a csoport művelete.
- **base_generator:** a Cayley gráfhoz szükséges $S \subset G$ részhalmaz, amit nem kötelező megadni a klassz működéséhez.

7.1.2. `get_base_generator()`

Az opcionálisan megadott $S \subset G$ részhalmaz lekérdezője, ami hiba üzenetet ad, ha nem lett megadva, de használni akarnánk. $O(1)$ időben lekérhető.

7.1.3. `execute_inner_product()`

A csoporthoz tartozó kettő általunk megadott elemnek a szorzatát adja vissza. A futási ideje a *products.py*-ban megadott csoport művelet alapján változik. A továbbiakban $O(1)$ -nek veszem.

7.1.4. `generate_cayley_graph()`

Egy adott halmaz alapján létrehozza a Cayley gráfot. Mivel a csoport minden elemére vizsgálnia kell a részhalmazzal való szorzatát, a futási ideje $O(|G| \cdot |S|)$.

7.1.5. `_is_homomorphism()`

A *_make_automorphism_group()* által vizsgált permutációra teszteli, hogy homomorfizmus-e. A futási ideje $O(|G|^2)$, ahol $|G|$ a permutáció elemszáma.

7.1.6. `_make_automorphism_group()`

Kiszámolja a csoport automorfizmus csoportját az által, hogy létrehozza az összes permutációját a csoport elemeinek és a *_is_homomorphism()* meghívva teszteli, hogy homomorfizmusok-e.

Egy $|G|$ elemű csoportnak $|G|!$ darab permutációja lehet, csak ennek a függvénynek a futási ideje $O(|G|!)$. Mivel minden permutációra meghívja a *_is_homomorphism()* függvényt az összesített futási ideje $O(|G|! \cdot |G|^2)$

7.1.7. `_generate_potential_isomorph_graphs()`

Mivel a gráf csúcsainak a fokszáma függ a $S \subset G$ részhalmaz elemszámától, így elég csak azokat a Cayley gráfokat vizsgálnunk, amelyeknél a $T \subset G$ részhalmaz elemszáma megegyezik S elemszámával. A függvény kigenerálja az összes ilyen Cayley gráfot és átadja a *_make_isomorph_graphs()* függvénynek.

Mivel G -ből kiválasztanunk az összes $|S|$ elemszámú részhalmazt az iteráció lépésszáma $O(\binom{|G|}{|S|})$. Viszont mivel minden lépésben létre is kell hoznunk a gráfokat a *generate_cayley_graph()* segítségével az összesített futási időnk $O(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G| \cdot |S|)$.

7.1.8. `_make_isomorph_graphs()`

A függvény először meghívja a `generate_cayley_graph()` függvényt, majd megvizsgálja a `_generate_potential_isomorph_graphs()` által megadott lehetséges gráfokat, hogy közülük melyek az eredeti gráfunkra ténylegesen izomorfak. Az utóbbit a `nx.isomorphism.DiGraphMatcher()` függvény által teszi, aminek a működésére később térünk ki.

Az iteráció lépésszáma a `_generate_potential_isomorph_graphs()` szerint $O\left(\binom{|G|}{|S|}\right)$. A `nx.isomorphism.GraphMatcher()` függvény legrosszabb futási ideje $O(|G|! \cdot |G|)$, így összegezve a függvény legfeljebb

$$O(|G| \cdot |S|) + O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G| \cdot |S| + \binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |G|\right) \text{ lépést tesz meg.}$$

7.1.9. `check_ci_property()`

A függvény az eredeti gráfunk CI tulajdonságát ellenőrzi le. Az utóbbihoz végig kell néznie, hogy a gráfunkra minden izomorf Cayley gráfhoz szükséges részhalmazra létezik-e automorfizmus ami átviszi az eredeti gráfunk részhalmazára.

Az izomorf gráfok listáját a `_make_isomorph_graphs()` függvény alapján határozza meg $O(|G| \cdot |S|) + O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G| \cdot |S| + \binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |G|\right)$ lépésben.

A csoport automorfizmus csoportját a `_make_automorphism_group()` függvény alapján határozza meg $O(|G|! \cdot |G|^2)$ lépésben.

Az iterációk összesített futási ideje $O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |S|\right)$, hiszen:

- Az első iteráció lépésszáma legfeljebb $O\left(\binom{|G|}{|S|}\right)$ lehet, hiszen legfeljebb ennyi féle képpen tudunk kiválasztani $|S|$ darab generátort G -ből.
- A második iteráció lépésszáma legfeljebb $O(|G|!)$ lehet, hiszen legfeljebb ennyi permutációval dolgozhatunk.
- A harmadik iteráció $|S|$ méretű halmazon fut végig, így a lépésszáma $O(|S|)$.

Összegezve a futási időket az alábbiakat kapjuk:

$$O(|G| \cdot |S|) + O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G| \cdot |S| + \binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |G|\right) + O(|G|! \cdot |G|^2) + O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |S|\right)$$

Ha feltesszük, hogy $|S| \neq 0$, akkor $O\left(\binom{|G|}{|S|} \cdot |G|! \cdot |G|\right)$.

7.1.10. `nx.isomorphism.DiGraphMatcher()`

A függvény a `networkx` könyvtár gráf izomorfia vizsgáló függvénye és az úgy nevezett VF2-es algoritmus az alapja.[9]

Az algoritmusunk egy rekurzív algoritmus, ami először megvizsgál pár alapvető feltételt, például hogy a két gráf csúcsszáma megegyezik-e. Ha a két gráf megfelelt az elővizsgálatnak az algoritmus belép a rekurzív részébe. Az algoritmus próba szerűen megpróbálja csúcsonként megfeleltetni a két gráfot egymásnak és minden lépésben ellenőrzi, hogy a hozzávett csúcsoknak és éleknek köszönhetően sérül-e az izomorfia csúcs-szomszédsági tulajdonsága. Az utóbbi ellenőrzést $O(deg(v) + deg(w))$ lépésben teszi meg.

Mivel a mi gráfunk nem rendelkezik semilyen különleges csúcs- vagy él-tulajdonsággal, mint például súllyal, az ehhez tartozó függvény ránk nem vonatkozik.

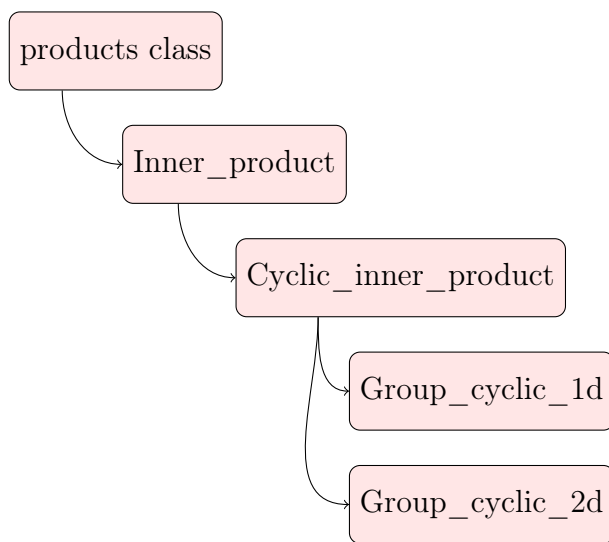
Az algoritmusnak szüksége van az eddig vizsgált és nem vizsgált csúcsok halmazára, így ezt is frissíti minden rekurzív meghívás során $O(|V|)$ lépésben.

A legrosszabb esetben az összes lehetőséget végig kell próbálnia, ami $O(|V|!)$ lépést jelent. Így a `nx.isomorphism.DiGraphMatcher()` összesített futási ideje:

$$O(|V|!) \cdot (O(deg(v) + deg(w)) + O(|V|)) \approx O(|V|! \cdot |V|).$$

7.2. products.py felépítése és működése

A *products* klassz felelős a csoport műveletének az elkódolásáért. A felépítésének az előnye, hogy könnyen bővíthető, akár általunk tetszőlegesen meghatározott művelettel is.

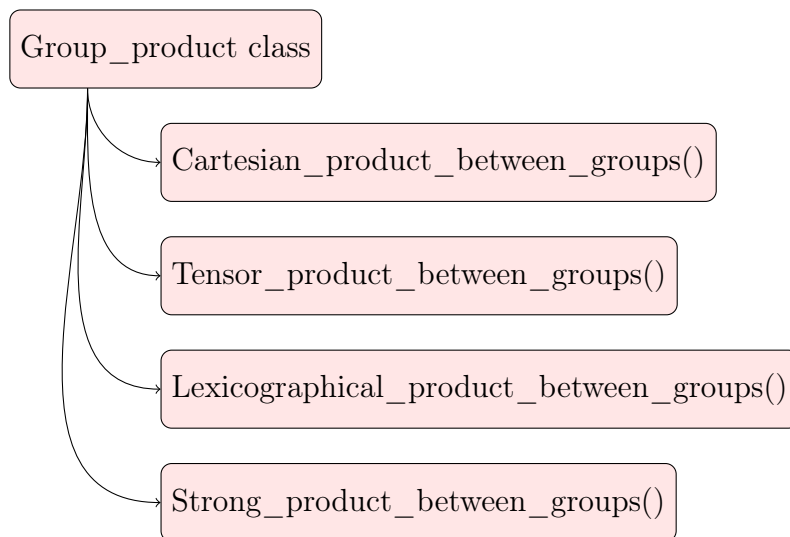

Általam két csoport művelet lett definiálva, mindkettő az additív ciklikus csoportokra vonatkozóan.

- *Group_cyclic_1d*: Olyan ciklikus csoport melynek az elemei számok.
- *Group_cyclic_2d*: olyan ciklikus csoport melynek az elemei vektor szerűen 2 darab számból állnak, például $(0, 1)$.

7.3. group_products.py felépítése és működése

Az alábbi fájl a programkód felhasználásához szükséges. A célja, hogy két Cayley gráf gráfszorzata esetén előállítsa az új $Cay(G, S)$ gráfhoz tartozó G és $S \subset G$ csoportokat.

7.4. ultis.py

Ez a fájl tartalmazza a kód futásához szükséges, de nem az algoritmushoz tartozó függvényt. A *nested_tuple_reductor()* feladata, hogy az algoritmus során felmerülő tuple egymásba ágyazást megoldja.

7.5. CI_property_tester.py felépítése és működése

A *CI_property_tester.py* felelős a kód futtatásáért, így ez tartalmazza *main()* függvényt. Ezen felül tartalmaz 3 függvényt, melyek a példák futtatásához szükségesek:

- *generate_base_set()*: Legenerálja a ciklikus csoport halmazát a megadott mérettel.
- *generate_cyclic_group()*: Legenerálja a ciklikus csoportot a megadott mérettel.
- *generate_random_generator()*: Legenerálja egy adott méretű csoportnak egy véletlenszerű részhalmazát, véletlenszerű mérettel.

7.6. Példák a kód felhasználására

Az alábbi alfejezetben különböző felhasználási módjaira hozunk példákat a programkódnak. Fontos megjegyezni, hogy mivel egyedül az additív ciklikus csoportoknak a művelete van inicializálva, így a példák is csak ezeket fogják tartalmazni. A példák sorban a *main()*, *main2()* és *main3()* alatt találhatók meg, melyeknek a futását a `if __name__ == "__main__":` függvény alatt tudjuk állítani.

7.6.1. Véletlenszerű részhalmazra CI vizsgálat

Az első példánk a *main()* függvény alatt található meg. A programkód feladata, hogy egy általunk megadott csoport méretre legenerálja az additív ciklikus csoportunkat (Z_n^+), illetve generáljon hozzá egy tetszőleges részhalmazát ($S \subseteq Z_n^+$). Végül kiszámolja és kiírja, hogy a hozzájuk tartozó $Cay(Z_n^+, S)$ Cayley gráf rendelkezik-e a *CI* tulajdonsággal.

Az ilyen típusú kódnak sok gyakorlati haszna nincs, de nagyban megkönnyebbítette a tesztelés folyamatát.

7.6.2. Egy csoport összes Cayley gráfjának a CI vizsgálata

A második példánk a *main2()* függvény alatt található meg. A programkód feladata, mint az előzőnél példánál, hogy egy általunk adott méretre legenerálja az additív ciklikus csoportunkat (Z_n^+).

A különbség az előzőhöz képest, hogy itt a programkód végignézi az összes lehetséges részhalmazt ($S \subseteq Z_n^+$) és megnézi melyek mellett rendelkezik a *CI* tulajdonsággal a $Cay(Z_n^+, S)$ Cayley gráfunk.

A következő táblázatban feltüntetjük, hogy a $Z_1, Z_2, Z_3, \dots, Z_{10}$ esetekre mit ad vissza a kód.

Csoport	Részalmazok, amikre a Cayley gráf nem CI
Z_1	None
Z_2	None
Z_3	None
Z_4	None
Z_5	None
Z_6	None
Z_7	None
Z_8	(6, 7, 3), (2, 5, 1), (6, 5, 1), (2, 7, 3), (2, 5, 4, 1), (6, 5, 1, 0), (6, 7, 0, 3), (2, 5, 1, 0), (6, 4, 7, 3), (2, 4, 7, 3), (2, 7, 0, 3), (6, 5, 4, 1), (6, 4, 7, 0, 3), (2, 5, 4, 1, 0), (6, 5, 4, 1, 0), (2, 4, 7, 0, 3)
Z_9	(2, 5, 8, 3), (4, 1, 7, 3), (6, 4, 1, 7), (6, 2, 5, 8), (6, 2, 5, 8, 0), (6, 4, 1, 7, 0), (4, 1, 7, 0, 3), (2, 5, 8, 0, 3)
Z_{10}	None

7.6.3. Gráfszorozatra a CI vizsgálata

A harmadik példánk a *main3()* függvény alatt található meg. A programkód feladata, hogy vizsgálja *CI* tulajdonsággal rendelkező és nem rendelkező gráfok szorzatának a *CI* tulajdonságát.

A programkódban a Cartesian gráf szorzat van megvalósítva, de ahogy a *group_products.py* fájlban is látható több féle szorzatra is elvégezhetnénk.

Az előző példákhoz hasonlóan itt is additív ciklikus csoportokkal dolgozunk, de természetesen mi magunk is meghatározhatunk egy csoportot és hozzá csoportműveletet, illetve a Cayley gráf generálásához szükséges részhalmazt is.

A programkód először létrehoz nekünk 2 additív ciklikus csoportot részhalmazukkal együtt és kiszámolja, hogy teljesül-e a Cayley gráfjukra a *CI* tulajdonság. Ezután kiszámítja a két Cayley gráf szorzata során létrejövő szorzat csoportot és részhalmazát is. Végül a szorzat gráfra is kiszámolja, hogy teljesül-e a *CI* tulajdonság.

Legyen G_1 és $S_1 \subseteq G_1$ az első csoportunk és részhalmaza, illetve G_2 és $S_2 \subseteq G_2$ a második csoportunk és részhalmaza. Ekkor a szorzat csoportunk

elemszáma $|G_1| \cdot |G_2|$, illetve részhalmazának az elemszáma $|G_1| + |G_2|$. A 7.1.9 alfejezetben szereplő futási idő alapján látható, hogy a példa jelenlegi problémája, hogy már kis értékeknél is túl hosszú ideig fut.

Itt is megnézzük a kód futását pár kis példára. Először feltüntetjük a csoportot, majd a részhalmazát, végül pedig, hogy teljesül-e a CI tulajdonság.

G	$S \subseteq G$	CI	H	$T \subseteq H$	CI	$G \times H$	$P \subseteq G \times H$	CI
Z_2	(1,)	Yes	Z_2	(1,)	Yes	$Z_2 \times Z_2$	(1, 0), (0, 1)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_3	(2,)	Yes	$Z_2 \times Z_3$	(1, 0), (0, 2)	Yes
Z_3	(1,)	Yes	Z_3	(1,)	Yes	$Z_3 \times Z_3$	(1, 0), (0, 1)	Yes
Z_3	(2,)	Yes	Z_3	(1,)	Yes	$Z_3 \times Z_3$	(0, 1), (2, 0)	Yes
Z_3	(1,), (2,)	Yes	Z_3	(1,)	Yes	$Z_3 \times Z_3$	(1, 0), (2, 0), (0, 1)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_4	(3,)	Yes	$Z_2 \times Z_4$	(1, 0), (0, 3)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_4	(1,), (2,)	Yes	$Z_2 \times Z_4$	(1, 0), (0, 2), (0, 1)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_5	(2,)	Yes	$Z_2 \times Z_5$	(1, 0), (0, 2)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_5	(2,), (3,)	Yes	$Z_2 \times Z_5$	(1, 0), (0, 2), (0, 3)	Yes
Z_2	(1,)	Yes	Z_5	(1,), (2,), (3,)	Yes	$Z_2 \times Z_5$	(1, 0), (0, 2), (0, 3), (0, 1)	Yes

Az előbbi mintában látható $CI \square CI \rightarrow CI$ esetek után felmerülhet a kérdés, hogy csak akkor kaphatunk-e CI gráfot, ha a szorzat mind a két tagja CI volt-e. Tehát lehetséges-e, hogy egy nem-CI Cayley gráf és egy tetszőleges Cayley gráf Cartesian gráf szorzata CI gráf lesz?

Mivel a legkisebb ciklikus csoport, aminek létezik részhalmaza, hogy a Cayley gráfjuk nem-CI a Z_8 , így sajnos a futási idő miatt ezt nem tudjuk ellenőrizni a programmal. Helyette megvizsgáljuk a $Z_8 \times Z_3$ szorzatot tételek által. Először is szükségünk lesz az alábbi két tételre.

7.6.4. Tétel. [4] Egy n -ed rendű Z_n^+ additív ciklikus csoportnak az automorfizmus csoportja az n relatív prímeivel való szorzásoknak felel meg mod n .

7.6.5. Tétel. [5] Legyen Z_n és Z_m ciklikus csoportok. Ha $(n, m) = 1$ relatív príme, akkor

$$\text{Aut}(Z_n \times Z_m) = \text{Aut}(Z_n) \times \text{Aut}(Z_m).$$

Először felhasználva a 7.6.5-s tételt azt kapjuk, hogy:

$$\text{Aut}(Z_8 \times Z_3) = \text{Aut}(Z_8) \times \text{Aut}(Z_3).$$

Utána felhasználva a 7.6.4-s tételt, azt kapjuk hogy az első tagra mod 8 mellett a $\{ \cdot 1, \cdot 3, \cdot 5, \cdot 7 \}$ hat, még a második tagra a mod 3 mellett a $\{ \cdot 1, \cdot 2 \}$ hat. Ezekből adódóan meghatározhatjuk a teljes automorfizmus csoportot:

(1,1)	(3,1)	(5,1)	(7,1)	(1,2)	(3,2)	(5,2)	(7,2)
(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)	(0,0):(0,0)
(1,0):(1,0)	(1,0):(3,0)	(1,0):(5,0)	(1,0):(7,0)	(1,0):(1,0)	(1,0):(3,0)	(1,0):(5,0)	(1,0):(7,0)
(2,0):(2,0)	(2,0):(6,0)	(2,0):(2,0)	(2,0):(6,0)	(2,0):(2,0)	(2,0):(6,0)	(2,0):(2,0)	(2,0):(6,0)
(3,0):(3,0)	(3,0):(1,0)	(3,0):(7,0)	(3,0):(5,0)	(3,0):(3,0)	(3,0):(1,0)	(3,0):(7,0)	(3,0):(5,0)
(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)	(4,0):(4,0)
(5,0):(5,0)	(5,0):(7,0)	(5,0):(1,0)	(5,0):(3,0)	(5,0):(5,0)	(5,0):(7,0)	(5,0):(1,0)	(5,0):(3,0)
(6,0):(6,0)	(6,0):(2,0)	(6,0):(6,0)	(6,0):(2,0)	(6,0):(6,0)	(6,0):(2,0)	(6,0):(6,0)	(6,0):(2,0)
(7,0):(7,0)	(7,0):(5,0)	(7,0):(3,0)	(7,0):(1,0)	(7,0):(7,0)	(7,0):(5,0)	(7,0):(3,0)	(7,0):(1,0)
(0,1):(0,1)	(0,1):(0,1)	(0,1):(0,1)	(0,1):(0,1)	(0,1):(0,2)	(0,1):(0,2)	(0,1):(0,2)	(0,1):(0,2)
(1,1):(1,1)	(1,1):(3,1)	(1,1):(5,1)	(1,1):(7,1)	(1,1):(1,2)	(1,1):(3,2)	(1,1):(5,2)	(1,1):(7,2)
(2,1):(2,1)	(2,1):(6,1)	(2,1):(2,1)	(2,1):(6,1)	(2,1):(2,2)	(2,1):(6,2)	(2,1):(2,2)	(2,1):(6,2)
(3,1):(3,1)	(3,1):(1,1)	(3,1):(7,1)	(3,1):(5,1)	(3,1):(3,2)	(3,1):(1,2)	(3,1):(7,2)	(3,1):(5,2)
(4,1):(4,1)	(4,1):(4,1)	(4,1):(4,1)	(4,1):(4,1)	(4,1):(4,2)	(4,1):(4,2)	(4,1):(4,2)	(4,1):(4,2)
(5,1):(5,1)	(5,1):(7,1)	(5,1):(1,1)	(5,1):(3,1)	(5,1):(5,2)	(5,1):(7,2)	(5,1):(1,2)	(5,1):(3,2)
(6,1):(6,1)	(6,1):(2,1)	(6,1):(6,1)	(6,1):(2,1)	(6,1):(6,2)	(6,1):(2,2)	(6,1):(6,2)	(6,1):(2,2)
(7,1):(7,1)	(7,1):(5,1)	(7,1):(3,1)	(7,1):(1,1)	(7,1):(7,2)	(7,1):(5,2)	(7,1):(3,2)	(7,1):(1,2)
(0,2):(0,2)	(0,2):(0,2)	(0,2):(0,2)	(0,2):(0,2)	(0,2):(0,1)	(0,2):(0,1)	(0,2):(0,1)	(0,2):(0,1)
(1,2):(1,2)	(1,2):(3,2)	(1,2):(5,2)	(1,2):(7,2)	(1,2):(1,1)	(1,2):(3,1)	(1,2):(5,1)	(1,2):(7,1)
(2,2):(2,2)	(2,2):(6,2)	(2,2):(2,2)	(2,2):(6,2)	(2,2):(2,1)	(2,2):(6,1)	(2,2):(2,1)	(2,2):(6,1)
(3,2):(3,2)	(3,2):(1,2)	(3,2):(7,2)	(3,2):(5,2)	(3,2):(3,1)	(3,2):(1,1)	(3,2):(7,1)	(3,2):(5,1)
(4,2):(4,2)	(4,2):(4,2)	(4,2):(4,2)	(4,2):(4,2)	(4,2):(4,1)	(4,2):(4,1)	(4,2):(4,1)	(4,2):(4,1)
(5,2):(5,2)	(5,2):(7,2)	(5,2):(1,2)	(5,2):(3,2)	(5,2):(5,1)	(5,2):(7,1)	(5,2):(1,1)	(5,2):(3,1)
(6,2):(6,2)	(6,2):(2,2)	(6,2):(6,2)	(6,2):(2,2)	(6,2):(6,1)	(6,2):(2,1)	(6,2):(6,1)	(6,2):(2,1)
(7,2):(7,2)	(7,2):(5,2)	(7,2):(3,2)	(7,2):(1,2)	(7,2):(7,1)	(7,2):(5,1)	(7,2):(3,1)	(7,2):(1,1)

Tehát az automorfizmus csoport számolásigénye nagyban lecsökkenthető, ha a csoportok rendjei relatív prímek.

8. Függelék

Az alábbi fejezet tartalmazza a CI-ellenőrző fájljaiban található programkódokat.

8.1. group.py

```
1import typing
2from typing import Dict
3from products import Inner_product
4import itertools
5from itertools import permutations, combinations
6import networkx as nx
7import matplotlib.pyplot as plt
8
9class Group:
10
11    def __init__(self, base_set:set[tuple],
12                  product:Inner_product,
13                  base_generator = None):
14        self.base_set = base_set
15        self.product = product
16        self._base_generator = base_generator
17
18    def get_base_generator(self) -> set[tuple]:
19        """The function returns the given generators of a
20        group, if it is not None."""
21        if self._base_generator is not None:
22            return self._base_generator
23        else:
24            raise Exception("Base generator is None")
25
26    def execute_inner_product(self, list1:tuple, list2:tuple):
27        """The function takes in two tuples and calculates
28        their product associated with their group."""
29        result = self.product.group_product(list1, list2)
30        return result
31
32
33    def _is_homomorphism(self,
34                          mapping:Dict[tuple, tuple]) -> bool:
35        """The function takes in a dictionary containing
36        tuples and checks if it keeps up the homomorphism
37        property, returning True or False based on the
38        calculation."""
```

```

39         for a in self.base_set:
40             for b in self.base_set:
41                 m1 = mapping[self.execute_inner_product(a, b)]
42                 m2 = self.execute_inner_product(mapping[a],
43                                                  mapping[b])
44                 if m1 != m2:
45                     return False
46         return True
47
48     def _make_automorphism_group(self) -> list[Dict[
49                                         tuple, tuple]]:
50         """The function calculates the automorphism group
51         of the given group."""
52         automorphisms = []
53         elements = list(self.base_set)
54         for perm in permutations(elements):
55             # Create a mapping based on the permutation
56             mapping = {elements[i]: perm[i]
57                       for i in range(len(elements))}
58             # Check if it is a homomorphism and bijection
59             if self._is_homomorphism(mapping):
60                 automorphisms.append(mapping)
61         return automorphisms
62
63     def generate_cayley_graph(self,
64                              generators:set[tuple]) -> nx.DiGraph:
65         """The function takes in a set, then creates a Cayley
66         graph based on product associated with the group."""
67         G = nx.DiGraph()
68         G.add_nodes_from(self.base_set)
69
70         for set_element in self.base_set:
71             for gen in generators:
72                 target = self.execute_inner_product(
73                     set_element, gen)
74                 if target in self.base_set:
75                     G.add_edge(set_element, target,
76                               label=str(gen))
77         return G
78
79
80     def _make_isomorph_graphs(self, generator:set
81                               [tuple]) -> list[
82                               list[nx.DiGraph | dict]]:
83         """This function takes in a set, then sorts out only

```

```

84     the isomorphic graphs and their isomorphisms."""
85     isomorphic_graphs = []
86     graph = self.generate_cayley_graph(generator)
87     potential_graphs = \
88         self._generate_potential_isomorph_graphs(generator)
89     for potential_graph in potential_graphs:
90         gm = nx.isomorphism.DiGraphMatcher(graph,
91                                             potential_graph[0])
92         if gm.is_isomorphic():
93             isomorphic_graphs.append([potential_graph,
94                                     gm.mapping])
95     return isomorphic_graphs
96
97
98
99     def _generate_potential_isomorph_graphs(self, generator:
100                                             tuple) -> list[
101                                             nx.DiGraph]:
102         """This function takes in a set, then gets all the
103         graphs that have the potential to be isomorphic to
104         the given graph."""
105         potential_generators = list(combinations(
106                                     self.base_set, len(generator)))
107         list_of_potential_graphs = []
108         for potential_generator in potential_generators:
109             list_of_potential_graphs.append((
110                 self.generate_cayley_graph(potential_generator),
111                 potential_generator))
112         return list_of_potential_graphs
113
114
115     def check_ci_property(self, generator:set[tuple]) -> bool:
116         """This function takes in a set, then checks for the
117         CI property."""
118         aut_group = self._make_automorphism_group()
119         isomorphic_graphs = self._make_isomorph_graphs(generator)
120         for isom in isomorphic_graphs:
121             flag = False
122             for aut in aut_group:
123                 mapped_isom_gen = set()
124                 for isom_gen in isom[0][1]:
125                     mapped_isom_gen.add(aut.get(isom_gen))
126                 if set(generator) == mapped_isom_gen:
127                     flag = True
128             if flag == False:

```

```

129         return False
130     return True

```

8.2. products.py

```

1 from abc import ABC, abstractmethod
2 import utils
3
4
5 class Inner_product(ABC):
6     @abstractmethod
7     def group_product(list1:tuple, list2:tuple)-> tuple:
8         pass
9
10
11 class Cyclic_inner_product(Inner_product):
12     def __init__(self, group_sizes:tuple):
13         self.group_size = group_sizes
14
15
16 class Group_cyclic_1d(Cyclic_inner_product):
17     def group_product(self, list1:tuple, list2:tuple)-> tuple:
18         c = (list1[0] + list2[0]) % self.group_size[0]
19         return (c,)
20
21
22 class Group_cyclic_2d(Cyclic_inner_product):
23     def group_product(self, list1:tuple, list2:tuple) -> tuple:
24         d = ((list1[0] + list2[0]) % self.group_size[0],
25             (list1[1] + list2[1]) % self.group_size[1])
26         return d

```

8.3. group_products.py

```
1 from abc import ABC, abstractmethod
2 from group import Group
3 from products import Group_cyclic_2d
4 from utils import nested_tuple_reductor
5
6
7 class Group_product(ABC):
8     @abstractmethod
9     def product_btw_groups(group1:Group, group2:Group)-> Group:
10         pass
11
12 class Cartesian_product_between_groups(Group_product):
13     @staticmethod
14     def product_btw_groups(group1:Group, group2:Group)-> Group:
15
16         group_3 = {(g1, g2) for g1 in group1.base_set for g2 in
17                     group2.base_set}
18         group_3 = nested_tuple_reductor(group_3)
19         gen_3 = {(g1, (0,)) for g1 in
20                 group1.get_base_generator()} \
21                 | {(0, g2) for g2 in
22                   group2.get_base_generator()}
23         gen_3 = nested_tuple_reductor(gen_3)
24         group_3_size = (len(group1.base_set),
25                        len(group2.base_set))
26         group_cartesian_product_2d = Group_cyclic_2d(
27                                     group_3_size)
28         result = Group(group_3, group_cartesian_product_2d,
29                        gen_3)
30         return result
31
32 class Tensor_product_between_groups(Group_product):
33     @staticmethod
34     def product_btw_groups(group1:Group, group2:Group)-> Group:
35
36         group_3 = {(g1, g2) for g1 in group1.base_set for g2
37                     in group2.base_set}
38         group_3 = nested_tuple_reductor(group_3)
39         gen_3 = {(g1, g2) for g1 in group1.get_base_generator()
40                 for g2 in group2.get_base_generator()}
41         gen_3 = nested_tuple_reductor(gen_3)
42         group_3_size = (len(group1.base_set),
43                        len(group2.base_set))
44         group_cartesian_product_2d = Group_cyclic_2d(
```

```

45                                     group_3_size)
46     result = Group(group_3, group_cartesian_product_2d,
47                     gen_3)
48     return result
49
50 class Lexicographical_product_between_groups(Group_product):
51     @staticmethod
52     def product_btw_groups(group1:Group,
53                             group2:Group)-> Group:
54
55         group_3 = {(g1, g2) for g1 in group1.base_set for g2
56                     in group2.base_set}
57         group_3 = nested_tuple_reductor(group_3)
58         gen_3 = {(0,), g2) for g2 in
59                 group2.get_base_generator()} \
60                 | {(g1, g2) for g1 in
61                   group1.get_base_generator()
62                     for g2 in group2.base_set}
63         gen_3 = nested_tuple_reductor(gen_3)
64         group_3_size = (len(group1.base_set),
65                         len(group2.base_set))
66         group_cartesian_product_2d = Group_cyclic_2d(
67                                     group_3_size)
68         result = Group(group_3, group_cartesian_product_2d,
69                         gen_3)
70         return result
71
72 class Strong_product_between_groups(Group_product):
73     @staticmethod
74     def product_btw_groups(group1:Group, group2:Group)-> Group:
75
76         group_3 = {(g1, g2) for g1 in group1.base_set for g2
77                     in group2.base_set}
78         group_3 = nested_tuple_reductor(group_3)
79         gen_3 = {(g1, (0,)) for g1 in
80                 group1.get_base_generator()} \
81                 | {(0,), g2) for g2 in
82                   group2.get_base_generator()} \
83                 | {(g1, g2) for g1 in
84                   group1.get_base_generator()
85                     for g2 in group2.get_base_generator()}
86         gen_3 = nested_tuple_reductor(gen_3)
87         group_3_size = (len(group1.base_set),
88                         len(group2.base_set))
89         group_cartesian_product_2d = Group_cyclic_2d(

```

```

90                                     group_3_size)
91     result = Group(group_3, group_cartesian_product_2d,
92                     gen_3)
93     return result

```

8.4. utils.py

```

1 def nested_tuple_reductor(inp:set[tuple
2                               [tuple,tuple]]) -> set[tuple]:
3     """The function takes in a tuple of tuples
4     and converts it into a set of tuples."""
5     result = set()
6     for element in inp:
7         a = element[0][0]
8         b = element[1][0]
9         tmp = (a, b)
10        result.add(tmp)
11    return result

```

8.5. CI_property_tester.py

```

1 import networkx as nx
2 import random
3 import matplotlib.pyplot as plt
4 import itertools
5 from itertools import permutations, product, combinations
6
7 from group import Group
8 from group_products import Cartesian_product_between_groups
9 from group_products import Lexicographical_product_between_groups
10 from group_products import Strong_product_between_groups
11 from group_products import Tensor_product_between_groups
12 from products import Group_cyclic_1d
13
14 def graph_product_calculator(G, H):
15     return nx.cartesian_product(G, H)
16
17 def generate_cyclic_group(size:int):
18     """Based on the given size generates a cyclic group,
19     without the generator."""
20     group_set = generate_base_set(size)
21     product_cyclic = Group_cyclic_1d(tuple([size]))
22     group = Group(group_set, product_cyclic)
23     return group
24

```

```

25def generate_base_set(size):
26    """Based on the given size generates the base set of
27    the group."""
28    group_set = { tuple([x]) for x in range(size) }
29    return group_set
30
31def generate_random_generator(size):
32    """Based on the given size generates a random generator."""
33    base_set = generate_base_set(size)
34    num_generators = random.randint(1, size)
35    generators = random.sample(sorted(base_set), num_generators)
36    return generators
37
38def yes_not_CI_getter(yes_not_CI):
39    if len(yes_not_CI) == 0:
40        return None
41    else:
42        return yes_not_CI
43
44def anw_transformer(solution):
45    if solution is True:
46        return "CI"
47    else:
48        return "not-CI"
49
50
51
52def main():
53    k = 9
54    cyclic_group_k = generate_cyclic_group(k)
55    random_generator_k = generate_random_generator(k)
56    cyclic_group_k._base_generator = random_generator_k
57    solution = cyclic_group_k.check_ci_property(
58        cyclic_group_k.get_base_generator())
59
60    print(solution)
61    if solution is True:
62        answ = "CI."
63    elif solution is False:
64        answ = "non-CI."
65    print("For the cyclic group with order", k,
66        "and the subset of", random_generator_k,
67        ", the Cayley-graph is", answ)
68
69    #Potential to draw the Cayley-graph:

```

```

70     """
71     G = cyclic_group_k.generate_cayley_graph(
72         cyclic_group_k.get_base_generator())
73     nx.draw(G, with_labels=True, node_color='lightblue',
74         node_size=500, font_size=15)
75     plt.show()
76     """
77
78
79 def main2():
80     k = 4
81     yes_CI = set()
82     not_CI = set()
83     cyclic_group_k = generate_cyclic_group(k)
84     for gen_size in range(0, len(cyclic_group_k.base_set) + 1):
85         for gen in combinations(cyclic_group_k.base_set,
86                                 gen_size):
87             cyclic_group_k._base_generator = gen
88             solution = cyclic_group_k.check_ci_property(
89                 cyclic_group_k.get_base_generator())
90
91             if solution is True:
92                 yes_CI.add(gen)
93             elif solution is False:
94                 not_CI.add(gen)
95     print("The number of possible subgroups is",
96         2**len(cyclic_group_k.base_set), ". Out of these",
97         len(yes_CI), "are CI and", len(not_CI), "are not CI.")
98     print("The list of subsets which generate a \
99         CI Cayley-graph:", yes_not_CI_getter(yes_CI))
100    print("The list of subsets which does not generate a \
101        CI Cayley-graph:", yes_not_CI_getter(not_CI))
102
103
104 def main3():
105     #The first cyclic group (k).
106     k = 3
107     cyclic_group_k = generate_cyclic_group(k)
108     random_generator_k = generate_random_generator(k)
109     cyclic_group_k._base_generator = random_generator_k
110     solution_k = cyclic_group_k.check_ci_property(
111         cyclic_group_k.get_base_generator())
112
113
114     #The second cyclic group (m).

```

```

115     m = 4
116     cyclic_group_m = generate_cyclic_group(m)
117     random_generator_m = generate_random_generator(m)
118     cyclic_group_m._base_generator = random_generator_m
119     solution_m = cyclic_group_m.check_ci_property(
120         cyclic_group_m.get_base_generator())
121
122     #The group based on the Cartesian graph product of the two
123     # previous groups
124     product_group = Cartesian_product_between_groups\
125         .product_btw_groups(cyclic_group_k, cyclic_group_m)
126     solution_product_graph = product_group.check_ci_property(
127         product_group.get_base_generator())
128
129     print("The Cartesian graph product of the",
130         anw_transformer(solution_k),
131         "Cayley-graph of the additive cyclic group of order",
132         k, "with subgroup", random_generator_k, "and the",
133         anw_transformer(solution_m),
134         "Cayley-graph of the additive cyclic group of order",
135         m, "with subgroup", random_generator_m, ", creates a",
136         anw_transformer(solution_product_graph),
137         "Cayley-graph with the underlying group",
138         product_group.base_set, "and subset with",
139         product_group.get_base_generator(), ".")
140
141
142     #Potential to draw the Cayley-graphs:
143     """
144     K = cyclic_group_k.generate_cayley_graph(
145         cyclic_group_k.get_base_generator())
146     nx.draw(K, with_labels=True, node_color='lightblue',
147         node_size=500, font_size=15)
148     plt.show()
149
150     M = cyclic_group_m.generate_cayley_graph(
151         cyclic_group_m.get_base_generator())
152     nx.draw(M, with_labels=True, node_color='lightblue',
153         node_size=500, font_size=15)
154     plt.show()
155
156     K_M = product_group.generate_cayley_graph(
157         product_group.get_base_generator())
158     nx.draw(K_M, with_labels=True, node_color='lightblue',
159         node_size=500, font_size=15)

```

```
160     plt.show()
161     """
162
163
164
165 if __name__ == "__main__":
166     main()
167     #main2()
168     #main3()
```

Összefoglalás

A szakdolgozatban először bevezettük az izomorfia fogalmát gráfokra, majd egy példán keresztül beláttuk, hogy több izomorfia is lehet két gráf között. Definiáltuk a P és NP osztályt és mivel csak sejtések vannak P -be tartozására és NP -teljességre mutattunk két irányt, amikkel tovább tudjuk vizsgálni a bonyolultságát. Az elsőben a saját bonyolultsági osztályaként kezeltük, még a másodikban bevezettük az $IP(2)$ osztályt.

Áttértünk a gráf izomorfia vizsgálatára algebrai eszközökkel, ahol bevezettük a Cayley gráfok fogalmát és beláttuk négy közvetlen következményét a definíciójának. Kimondtuk, hogy mikor tekinünk egy Γ gráfot egy (G, S) páros Cayley reprezentációjának. Egy példán keresztül megfigyeltük, hogy több Cayley reprezentáció is lehetséges, így definiáltuk, hogy mely Cayley reprezentációkat tekintjük ekvivalensnek. Az automorfizmus csoport és a reguláris reprezentáció definiálása után beláttuk, hogy egy gráf pontosan akkor Cayley gráfja egy csoportnak, ha a csoport automorfizmusa tartalmaz egy speciális részcsoportot. Példaként egy $K_{m,k}$ gráfon vizsgáltuk a (G, S) párosokat, melyekre Cayley reprezentáció.

Megvizsgáltuk, hogy mi történik hogyha ugyan azon a csoporton dolgozunk és bevezettük a CI-gráfokat. A CI-gráfok következményeként definiáltuk az $Aut(G, S)$ csoportot.

Kimondtunk és beláttunk egy CI-gráfokról szóló tételt, ami a CI-gráf eldöntési problémát átalakítja egy csak csoportelméleti problémára. Illetve megvizsgáltuk az utóbbi tételt a $DGRR$ -ekre.

A normál részcsoport definiálása után bevezettük a normál Cayley gráfok fogalmát. Definiáltuk a ciklikus csoportokat és a direct productot-ot, majd megállapítottuk, hogy $\hat{Z}_2^2 \triangleleft Aut(Q_2)$ és $\hat{Z}_4 \triangleleft Aut(Q_2)$. Viszont $\hat{Z}_2^2 \triangleleft Aut(Z_2 \times Z_2)$ és $\hat{Z}_4 \not\triangleleft Aut(Z_2 \times Z_2)$, így megállapítottuk, hogy a csoporttól és a gráftól egyaránt függ a normál Cayley gráf tulajdonság.

Megnéztük az A.Ádám sejtésére prím n esetén adott bizonyítást.

Végül pedig bemutattunk egy moduláris programkódot, amely megállapítja egy Cayley gráfról, hogy rendelkezik-e a CI tulajdonsággal. Továbbá mutattunk 3 példát a kód felhasználására.

Hivatkozások

- [1] L Bafai. Isomorphism problem for a class of point-symmetric structures. *Acta Mathematica Hungarica*, 29(3-4):329–336, 1977.
- [2] David A Basin. A term equality problem equivalent to graph isomorphism. *Information Processing Letters*, 51(2):61–66, 1994.
- [3] DŽ Djoković. Isomorphism problem for a special class of graphs. *Acta Mathematica Hungarica*, 21(3-4):267–270, 1970.
- [4] D.S. Dummit and R.M. Foote. *Abstract Algebra*. Wiley, 2003.
- [5] Szakács István Erdős Gábor, Kiss Emil. Algebra 3 jegyzet, 2018.
- [6] Scott Fortin. The graph isomorphism problem. 1996.
- [7] Shafi Goldwasser, Silvio Micali, and Chales Rackoff. The knowledge complexity of interactive proof-systems. In *Providing sound foundations for cryptography: On the work of shafi goldwasser and silvio micali*, pages 203–225. 2019.
- [8] Shafi Goldwasser, Silvio Micali, and Charles Rackoff. The knowledge complexity of interactive proof systems. *SIAM Journal on Computing*, 18:186–208, 1989.
- [9] Aric A. Hagberg, Daniel A. Schult, and Pieter J. Swart. Exploring network structure, dynamics, and function using networkx. In Gaël Varoquaux, Travis Vaught, and Jarrod Millman, editors, *Proceedings of the 7th Python in Science Conference*, pages 11 – 15, Pasadena, CA USA, 2008.
- [10] Cai Heng Li. On isomorphisms of finite cayley graphs—a survey. *Discrete Mathematics*, 256(1):301–334, 2002.
- [11] Marvin Marcus and Henryk Minc. *A survey of matrix theory and matrix inequalities*, volume 14. Courier Corporation, 1992.
- [12] Rudolf Mathon. A note on the graph isomorphism counting problem. *Information Processing Letters*, 8(3):131–136, 1979.
- [13] Gert Sabidussi. Vertex-transitive graphs. *Monatshefte für Mathematik*, 68(5):426–438, 1964.

- [14] Ming-Yao Xu. Automorphism groups and isomorphisms of cayley digraphs. *Discrete Mathematics*, 182(1-3):309–319, 1998.
- [15] M. Ádám. Research problem 2–10. *Journal of Combinatorial Theory*, 2:393, 1967.